

ĐẶC SAN VÔ VI

PHÁP LÝ VÔ VI KHOA HỌC HUYỀN BÍ PHẬT PHÁP

TIẾNG NÓI CỦA BẠN ĐẠO VÔ VI THẾ GIỚI

BỘ MỘT • THÁNG 12

Hân Hoan Chào Mừng

ĐẠI HỘI VÔ VI QUỐC TẾ THỨ 16 • 1997

16TH VÔVI INTERNATIONAL CONVENTION

LAS VEGAS • 1997

VÔ VI

ĐẶC SAN

KỶ NIỆM ĐẠI HỘI VÔ VI KỶ THỨ XVI HỘI TỤ TÂM
LINH TẠI LAS VEGAS — 1997

- **CHỦ BIÊN:**
HỘI ÁI HỮU VÔ VI WASHINGTON STATE
- **THỰC HIỆN:**
NHÓM THỰC HIỆN ĐẶC SAN VÔ VI
- **BÀI VỞ VÀ HÌNH ẢNH:**
BẠN ĐẠO VÔ VI KHẮP NĂM CHÂU

Madison, ngày 28/11/97

Thưa quý bạn,

Đặc San Vô Vi chứa đựng sự phát tâm thực hành của bạn đạo khắp năm châu, gửi về cho ban biên soạn, gom góp chơn ý thiện lành của bạn đạo đã thực hành phát tâm đóng góp trong tinh thần xây dựng cho chung.

Bạn đạo xa thiếu phương tiện, sẽ có cơ hội đọc và kiểm nghiệm về một số thành quả của hành giả Vô Vi đã và đang thực hành Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp.

Ước mong các bạn đóng góp bài vở càng nhiều càng tốt, gửi về cho Đặc San Vô Vi sưu tập theo địa chỉ sau:

Đặc San Vô Vi

8376 Chanticleer Rd.

Stanton, CA 90680

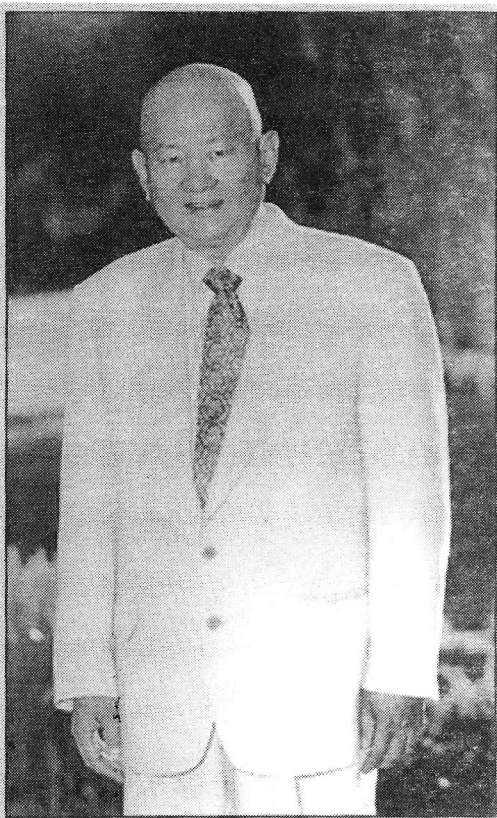
Ban Biên Tập sẽ hết lòng phục vụ trong tinh thần bất vụ lợi với sự cộng tác của Hội Ái Hữu VôVi Washington trong việc ấn tống Đặc San Vô Vi này.

Quý thương,

Lương Sĩ Hằng

Thơ này cập nhật hóa lá thơ đã viết cho Đặc San Vô Vi ngày 18 tháng 10 năm 1997.

MỤC TIÊU CỦA ĐẶC SAN VÔ VI

CÂN CỐNG HIỂN NHỮNG BÀI VỞ NHƯ SAU:

1/ Xây dựng giải trí thanh nhẹ.

2/ Trình bày trật tự sau khi dày công thực hiện pháp môn, thành đạt đến đâu diễn tả đến đó.

3/ Tin tức liên hệ đến cộng đồng Vô Vi.

4/ Không nhận những bài báo thiên cơ có thể xáo trộn đến diện năng tu học của bạn đạo.

5/ Những bài vở hữu ích như giúp đỡ gia tăng sự thanh tịnh đối phó với hoàn cảnh hiện tại.

6/ Đóng góp sự chung vui hòa bình, giải thông đời đạo, hưởng về thanh tịnh mà tiến.

7/ Không được chỉ trích một ai, ngoài sự xây dựng tâm linh.

Kính bái,

Lương Sĩ Hàng

THƠ NGỎ Của Nhóm Thực Hiện Đặc San Vô Vi

Xin Chào Mừng Bạn Đạo

Sau nhiều năm vắng bóng, đến nay *Đặc San Vô Vi* mới tái xuất hiện, nhờ sự ân độ của Đức Thầy và tâm thành đóng góp của bạn đạo khắp Năm Châu.

Chúng tôi xin cảm tạ quý vị nhất là các bạn đạo thuộc Thiên Đường lưu động Culver City, các bạn đạo Nam California, Bắc California, Washington, Montréal, Canada và Vô Vi LED đã tận tình đóng góp tài chánh và công sức cho *Đặc San* trong những bước khó khăn ban đầu này. Chúng tôi tin chắc rằng trong các số báo tới, bạn đạo sẽ tiếp tục đóng góp nhiều hơn cho công cuộc phát triển *Đặc San Vô Vi* được ngày càng tốt đẹp.

Y theo khuyến cáo của Đức Thầy, chúng tôi mong nhận được bài vở của bạn đạo viết trong tinh thần xây dựng, giải trí thanh nhẹ. Xin quý vị trình bày sự trật tự đạt được sau khi dày công thực hành PLVVKHHBPP, thành đạt đến đâu diễn tả đến đó. *Đặc San* sẽ phổ biến các tin tức liên quan đến Cộng Đồng Vô Vi. Chúng tôi xin miễn nhận những bài nói về thiên cơ, mê tín dị đoan, có thể làm xáo trộn diện năng tu học của bạn đạo. Xin quý vị hãy đóng góp những bài vở hữu ích có thể giúp gia tăng sự thanh tịnh để đối phó với mọi hoàn cảnh. Đó là những đóng góp Chung Vui Hòa Bình, giải thông đời đạo để hưởng về thanh tịnh mà tiến. Tuyệt đối không được chỉ trích một ai, ngoài sự xây dựng tâm linh.

Một lần nữa, chúng tôi xin chào mừng quý bạn đạo và ước mong được đón nhận sự đóng góp tích cực của bạn đạo trong tinh thần xây dựng Vô Vi nói trên.
Xin cảm ơn quý vị.

Ban Biên Tập

ĐẠI HỘI HỘI TỤ TÂM LINH

Hội tụ tâm linh rõ tiến trình
Thực hành chất phát lại càng
minh
Gieo duyên tận độ tùy duyên
thức
Thế cảnh tâm linh rõ tiến trình

*
**

Tiến trình phân giải tự mình
Cùng chung học hỏi hành trình
Trời ban

Chung vui học hỏi bạc bàn
Thế gian tạm cảnh mở sông
ăn thua

Người tu thanh tịnh bốn mùa
Tự mình thức giác là vua cõi
trần

Chung vui đóng góp một phần
Nhìn xem tạm cảnh lần lần
sửa sai

Bên ngoài thử thách thử hoài
Tâm không rước trước hai vai
nhẹ nhàng

Tâm tu thức giác bàn bạc
Vào sông cờ bạc chẳng ăn
thua tiền

Nhìn xem thế cảnh tạo phiền
Tâm không tham muốn vẫn yên
như thường

Đêm đêm thực hiện gieo gương
Người tu cương quyết vẫn

không thấy phiền
Không mưu cướp giật bạc tiền
Tâm thân ổn định vượt xuyên
thế tình
Cảm thông nguyên lý càng
minh
Bình tâm tiến hóa hành trình
quang khai
Hồn là chủ chánh tiến hoài
Học bài quen thuộc sửa sai
tiến dần

Hội tụ tâm linh rõ tiến trình:
Chúng ta có ngày đại hội,
đêm đêm chúng ta thực hiện
tu thiền hướng về tâm linh,
ngày nay tâm linh có cơ hội
hội tụ, anh em chung hợp, nhìn
nhau rõ tiến trình, mọi người
tiến đến đâu, nhìn cặp mắt thì
thấy rõ sự sáng suốt thanh tịnh
của đối phương thế nào.

Thực hành chất phát lại càng
minh: Những người nào mà
thực tình tu, tâm càng minh
càng vui vẻ, càng bằng lòng
đóng góp trong đại hội với sự
thanh tịnh của chính mình.

Gieo duyên tận độ tùy duyên
thức: Tùy duyên, gặp ai ta
cũng nở nụ cười trong thanh

tịnh, hưởng tâm thanh tịnh thì
thanh tịnh sẽ làm việc cho tất
cả.

Thế cảnh tâm linh rõ tiến
trình: Thế gian thì động loạn
nhưng mà tâm linh phát triển
được mới biết được chúng ta
tiến đến đâu. Chúng ta ở chỗ
động loạn mà tâm chúng ta
vẫn yên, vẫn vui.

Tiến trình phân giải tự mình:
Tiến trình chúng ta càng ngày
càng hiểu được chiều sâu của
mọi sự việc.

Cùng chung học hỏi hành
trình Trời ban: Có gặp gỡ nhau
chúng ta mới có cơ hội học
hỏi và rõ hành trình của Trời
đã ban. Duyên lành chúng ta
mới có cơ hội tái ngộ nơi đây.

Chung vui học hỏi bạc bàn:
Tay bắt mặt mừng. Học hỏi
bạc bàn về tiến trình tu học
của chính mình.

Thế gian tạm cảnh mở sông
ăn thua: Tại sao nói thế gian
tạm cảnh? Ăn là ăn, thua là
thua, tại sao nói tạm cảnh? Ăn
bao nhiêu thì thua bấy nhiêu,
rốt cuộc cũng là tay không.
Cho nên chúng ta người tu đến
đây không có hơn thua với ai.

Chúng ta thấy Thượng Đế đã làm việc rất nhiều cho chúng sanh có cơ hội phát triển thức hòa đồng chung vui, chung hợp, sống chung hòa bình. Trong tâm chúng ta không có hơn thua bất cứ ai, giải tiến nghiệp duyên của chính mình mà thăng hoa tiến hóa.

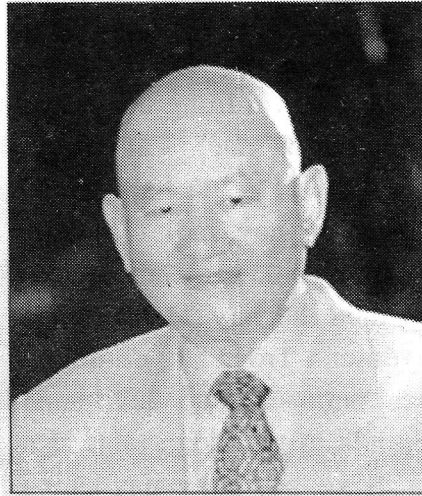
Người tu thanh tịnh bốn mùa: Người tu lúc nào cũng thanh tịnh hưởng về thanh tịnh. Đêm đêm chúng ta hưởng về thanh tịnh tham thiền tức là hưởng về thanh tịnh, hưởng về Thượng Đế, bốn mùa nó như vậy, nắng mưa nó cũng vậy mà thôi.

Tự mình thức giác là vua cõi trần: Mình hiểu được thế gian là cõi tạm, xác này là tạm. Những chuyện xung quanh của chúng ta là tạm, chuyện ngoài tai bỏ ngoài tai thì chúng ta mới thấy rõ nó là tạm.

Chung vui đóng góp một phần: Chúng ta đến đây chung vui để đóng góp cái phần thanh tịnh của chúng ta đã đạt được.

Nhìn xem tạm cảnh lần lần sửa sai: Chúng ta thấy tất cả những cái gì là tạm, mà trong lòng chúng ta ham muốn một việc gì là sai rồi, phải sửa! Tức khắc chúng ta thấy rõ cái ham muốn của chúng ta là cái sai. Thấy người ta ăn được tiền nhiều chúng ta muốn nhào vô để ăn tiền cũng là sai. Có chữ muốn là có sai, mà thanh tịnh là tùy duyên độ hành thì không có sợ vấn đề sai.

Bên ngoài thử thách thử

hoài: Bên ngoài luôn luôn nó thử thách chúng ta, khuyến khích chúng ta, nào là quảng cáo đèn xanh đèn đỏ đủ thứ, thu hút chúng ta, nhưng mà đó là thử tâm mà thôi.

Tâm không rước trước hai vai nhẹ nhàng: Chúng ta không có dính líu vào đó thì chúng ta lúc nào cũng nhẹ nhàng. Tiền túi không có động loạn, không có bị thua lỗ, chỉ vui trong hành trình tu học của chính mình mà thôi.

Tâm tu thức giác bạc bần: Tâm chúng ta chịu bằng lòng tu sửa chúng ta hiểu được nguyên lý của Trời Đất, tự bạc bần nên buông bỏ để tiến thân, phần hồn chúng ta sẽ được nhẹ.

Vào sông cờ bạc chẳng ăn thua tiền: Chúng ta vào sông cờ bạc là xem tánh người. Con người tại sao thua tiền mà còn tiền đánh hoài? Là tánh người, thua tánh chứ không có ai thua tiền hết. Tất cả chúng ta thấy, có người ăn mười mấy hai chục ngàn đứng đó nhưng mà

không về không bỏ cuộc, rồi cuộc cũng là qui không, cũng là trở về không, trên bàn đã biên rõ cho chúng ta thấy, có ba mươi sáu con số, ba mươi sáu ngôi sao Thiên Cương, số nào cũng có vị trí hết, rồi cuộc cũng về không, trong không còn không nữa đó, các bạn thấy rõ không?

Nhìn xem thế cảnh tạo phiền: Thế cảnh là sự ăn thua là tạo phiền mà thôi, còn chúng ta bình tâm đâu có ăn thua làm sao chúng ta lại phiền được, không có dính líu mà lấy gì phiền!

Tâm không tham muốn vẫn yên như thường: Tâm chúng ta không tham muốn là không có động, tâm chúng ta vẫn yên.

Đêm đêm thực hiện gieo gương: Đêm đêm chúng ta chờ tới giờ là chúng ta hòa tan với điển giới thăng hoa đi lên, thay vì đem điển giới kích động, thế gian ăn thua hủy hoại cơ tạng, sanh bệnh hoạn, thần kinh bất ổn.

Người tu cương quyết vẫn không thấy phiền: Người tu cương quyết giữ lập trường như vậy thì không thấy phiền, nói tôi không đánh bạc được tôi phiền quá! Không phải như vậy tôi hiểu rồi, tôi không cần tham dự. Chuyện ăn thua là chuyện có có không không. Đêm đêm tôi tham thiền tôi hiểu được nguyên lý của có có không không, chúng tôi không còn động nữa.

ĐẶC SAN VÔ VI

Không mưu cướp giật bạc tiền: Không mưu cướp giật bạc tiền thì tâm chúng ta không động. Không động là gì? Là tịnh! Chúng ta phát triển tâm tịnh, càng ngày càng sáng suốt.

Tâm thân ổn định vượt xuyên thế tình: Tâm thân ổn định chúng ta vượt xuyên thế tình, đi đâu ai cũng cảm mến chúng ta và không có khi dễ chúng ta.

Cảm thông nguyên lý càng minh: Chúng ta hiểu được nguyên lý của Trời Đất là như vậy chúng ta càng minh, tâm chúng ta càng ngày càng sáng suốt.

Bình tâm tiến hóa hành trình quang khai: Bình tâm giữ như vậy để tiến hóa thì cái hành trình càng ngày càng sáng lạn.

Hồn là chủ chánh tiến hoá: Hồn là chủ chánh, sự sáng suốt của chúng ta là phần hồn, là chủ chánh, phục vụ, chỉ huy cơ tạng chứ cơ tạng không chỉ huy chúng ta được. Nếu chỉ huy được cơ tạng là ngoại cảnh không thu hút được.

Học bài quen thuộc sửa sai tiến dân: Chúng ta nhìn thấy toàn là kích động và phản động. Chúng ta giữ tịnh tiến hóa là chúng ta sẽ tiến tới mãi mãi.

Cho nên các bạn có cơ duyên về đây, huynh đệ tử muội chung vui hòa hợp trong chỗ động loạn để cùng chung tu tiến, giải nghiệp tâm, giải sự tham dục, tham muốn của chúng ta,

để giữ bên sự thanh tịnh và sáng suốt, đúng giờ tu thiền nhập cuộc, vui trong thanh tịnh của Thượng Đế. Tất cả là duyên Trời Đất đã hình thành, ngày hôm nay mới tạo được một sòng bạc nguy nga ngoạn mục như thế này. Do đâu? Do duyên của Trời Phật, do duyên của Thượng Đế độ quần sanh tiến hóa từ giai đoạn một. Xưa kia đi xe bò, ngày nay đi xe hơi. Xưa kia nói năng khó khăn, bây giờ bấm là nói được, tất cả mọi sự đều tiện lợi tiến hóa, văn minh, nhanh chóng. Thông tin nhanh nhẹ. Ngày hôm nay Vô Vi tất cả cũng được tham dự vào cuộc văn minh của thời đại nhưng mà đó là chung qui nguyên điển của Trời Đất đã hình thành. Khí điển của Trời đất đã hình thành từ giai đoạn một, từ kiếp này luân hồi tới kiếp kia học hỏi và tiến hóa.

Cho nên ngày hôm nay chúng ta thấy đứa bé sơ sinh dễ thương hơn, thông minh hơn và nó có một cuộc sống an nhiên hơn chúng ta. Nó có đủ thứ chơi, đủ thứ vui, đủ thứ xây dựng cho nó tiến hóa, trở nên con người thành thật thay vì gian xảo. Xứ văn minh chúng ta thấy con người càng ngày càng phải thật vì luật lệ là luật lệ không thay đổi được. Luật lệ là cộng đồng chung hợp thành một luật lệ để xây dựng cho chung và bảo vệ cho

chung thì không bao giờ thay đổi. Nó cũng là chân lý. Cho nên con người biết tu, biết sửa, biết lập lại trật tự cho chính mình là con người giữ luật Trời để thăng hoa. Ai cũng có thiên tính mà không biết luật Trời tức là phải gặp phải những sự nhồi quả khổ tâm.

Cho nên gia cang của mọi người hồi mới cưới nhau thì thấy thương yêu, rồi lâu rồi nghịch với nhau, tạo ra gia cang bất ổn, ly thân đủ chuyện. Còn chúng ta người tu, chúng ta nhìn vợ chồng cũng như là bạn đời mà thôi. Hai người cũng phải lo tu tiến thì trở về với thực chất của chính mình, trở về với thiên tính để chung hợp hòa bình trong cơ tiến hóa hiện tại thì chúng ta đâu có khổ buồn nữa, thương yêu nhau, hạt muối cắn làm hai cũng vui, mà không thương yêu nhau mà có đeo vàng đầy mình cũng là nghịch nhau, chém giết nhau, không có tốt.

Cho nên mọi người chúng ta đều có thiên tánh, có khối óc mà chúng ta tu theo Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp là khứ trước lưu thanh, xuất phát đi lên, chúng ta giải trước là chúng ta nhẹ bổng tức là đi lên, còn ôm nghiệp làm sao mà đi lên được. Chúng ta tu đêm đêm khứ trước lưu thanh giải nghiệp rồi thì tự nhiên nó nhẹ bổng. Nhẹ bổng con người là đi lên, nhắm mắt là thấy đi tới rồi, rất rõ

ĐẠC SAN VÔ VI

ràng, rất minh chánh. Càng tu càng niệm Phật càng giải được nghiệp tâm. Niệm Phật để chi? Để khai mở huyền bí của nội tâm, khai mở được huyền bí của nội tâm thì các bạn mới thấy rõ tình thương yêu của Trời Đất, đang bế bồng bạn, đang xây dựng bạn, giúp đỡ cho các bạn có cuộc sống, từ cọng rau, từ hạt lúa tới quần áo mặc. Phải nâng niu bạn không? Bạn làm gì có khả năng có cái áo bạn, bạn làm gì có khả năng tạo được hạt lúa mà sống. Mà hạt lúa do đâu? Do điện năng cả toàn vũ trụ quang ban chiếu nó mới hình thành hạt lúa. Ngày nay bạn ăn vô thấy nó ngon ngọt vui khỏe, có chén cơm, chút muối ăn cũng qua ngày được. Chúng ta hiểu được nguyên năng của Trời Đất thì chúng ta đâu có tham, chúng ta đã có, có sẵn từ đời nào, Thượng Đế đã ân ban cho chúng ta và sắp đặt cho chúng ta đầy đủ, không thiếu một món gì mà chúng ta cứ sợ nghèo là tại sao? Tại vì chúng ta tham, tham là sợ nghèo, không tham lấy gì sợ nghèo? Chấp nhận nhịn nhục hành tiến lấy gì mà nghèo?

Cho nên bạn đạo Vô Vi mà có xét túi nó, nó không có tiền, nó không có giàu hơn người ta mà mặt nó vui hơn người ta vì nó thấy rõ tình đời là tạm, cái gì cũng là tạm không có thật. Vạn sự trên đời

là không, không có thật! Cho nên nó không có bốn ba như người trần trước đua nhau kiếm tiền giết nhau, gây lộn, làm tới gia cang bất ổn, anh em cũng không biết thương yêu nhau nữa. Chung mẹ sanh ra cũng không có thương yêu nhau, ghét nhau, rồi dựng vợ gả chồng, chị dâu ghét em chồng, đủ chuyện hết, làm cho gia cang bất ổn. Tại sao chúng ta là con người, tuy rằng cái

xác nó giống con thú thiệt, hành động của cái xác giống con thú. Nhưng mà chúng ta có thiên tính là con người, tại sao chúng ta không biết lo cho phần hồn chúng ta, chúng ta không biết tu cho phần hồn càng ngày càng thanh nhẹ, càng phát triển đi lên, chúng ta mới thấy rõ, cuộc sống hiện tại là cuộc sống đưa chúng ta trở về thanh tịnh và vinh quang đời đời sau sự kích động và phản động của tình đời, chúng ta sẽ gặt hái được càng ngày càng tốt hơn nếu chúng ta đem

đem chịu thiên, chịu sửa thì sẽ giác tịnh hơn người thường.

Các bạn nhìn ra xưa kia đâu có đèn đuốc nhiều như vậy, bây giờ đủ màu đèn, vui thiệt vui, toàn là điện năng của mặt đất đã làm ra, còn cái gốc của nó là điện năng của trời, nguyên khí của trời đất! Không có nguyên khí của trời đất không có hình thành một việc gì tại thế gian được. Các bạn nhìn mặt trời, ánh sáng của mặt trời chiếu sáng khắp hoàn cầu mà tới mặt trời rồi thì thấy đâu có gì đâu, cũng đất thôi, đất nóng thôi, nhưng mà nó sáng. Cái đó là trong tự nhiên và hỗn nhiên nó hình thành như vậy. Cái ánh sáng đó là Nhật Quang Phật. Phật lúc nào cũng từ bi ban chiếu cho khắp mọi nơi, độ tất cả từng lớp, loài người súc vật, cây cối đều được tiến hóa trong ánh sáng của Nhật Quang Phật. Nguyệt Quang Phật cũng vậy! Diệu thanh tận độ quần sanh, liên hệ với biển cả làm cho mọi người được êm dịu tốt tươi. Lúc đó thì các bạn mới thấy từ bi là gì, đại từ bi là gì? Sự thanh nhẹ vô cùng, chúng ta tu càng ngày càng phát sáng, óc sáng tâm minh chúng ta mới hiểu hành trình trở về với Phật, trở về với niết bàn, bằng cách nào? Bằng ánh sáng! Nếu các bạn tu hoài không có ánh sáng thì không bao giờ trở về Phật. Cho nên những bạn tu mà không thấy

ĐẶC SAN VÔ VI

ánh sáng, tánh còn sân si, chấp mê đủ chuyện, lý luận đủ điều nhưng mà hành không tiến. Cho nên chúng ta đã có cái pháp quý, phải thực hành đứng đắn, soi hèn, chấn chỉnh khối óc, để khí tinh trụ, hòa hợp với tinh ba của vũ trụ là hèn chúng ta sẽ tiến thanh nhẹ và không có sợ sệt. Pháp Luân Thường Chuyển lấy nguyên khí của trời đất khai mở nội tâm nội tạng của chính chúng ta thì luồng điển sẽ phát sáng, hòa hợp, âm dương tương chiếu hòa hợp thanh trụ thì thức hòa đồng mới mở. Người tu dốc lòng tu rất dễ thương lượng không có gì khó khăn vì người đã thấy tất cả thế gian là đô thị giả giúp đỡ được ai là giúp. Cho nên các bạn tu được nói sự thật cái gì tôi đã đạt được tôi nói cho người ta nghe, đó là tôi bố thí chơn ngôn. Chơn ngôn là gì? Chơn ngôn là sự thật! Càng hành càng phát triển, càng văn minh, càng nghe được, hiểu được và làm được kêu bằng văn minh! Chứ nghe không được, hiểu không được mà hành không được cái đó là là người chưa văn minh, đần độn không phải văn minh. Ráng tu đi! Các bạn thanh tịnh, một ngày nào các bạn sẽ trở về với thiên quốc vinh quang rõ rệt hơn hờ trong nội tâm.

Thực hành chất phát lại càng minh: Chúng ta chất phát thành thật thì chúng ta lại càng minh. Cái gì sự thật và trật tự thì

dễ hiểu.

Gieo duyên tận độ tùy duyên thức: Gieo duyên tận độ là tâm lành của chúng ta muốn mọi người cùng tu, thì cái tâm mình thành thật, đó là cái duyên để chúng ta càng ngày càng thức tâm hơn.

Thế cảnh tâm linh rõ tiến trình: Thế cảnh và tâm linh. Có thế cảnh có động loạn và có tâm linh chúng ta mới hiểu rõ chúng ta đến đây học và để tiến bằng cách nào.

Tiến trình phân giải tự minh: Cái đường đi chúng ta càng ngày phân giải càng hiểu thêm.

Cùng chung học hỏi hành trình Trời ban: Cùng chung học hỏi có huynh đệ tử muội học hỏi trao đổi với nhau thì hành trình Trời ban. Chúng ta có duyên lành để tương ngộ tại thế.

Chung vui học hỏi bạc bàn: Chung vui học hỏi bạc bàn để tìm ra nguyên lý cuộc sống tâm linh.

Thế gian tạm cảnh mở sòng ăn thua: Thế gian ai cũng vậy, không buôn bán là cờ bạc, không lời là lỗ là tình trạng ăn thua mà thôi.

Người tu thanh tịnh bốn mùa: Người tu trong bốn mùa đều thanh tịnh vì đêm đêm chúng ta lo tu thức giác quân bình luồng điển là đêm đêm chúng ta xây dựng thanh tịnh. Bốn mùa như vậy!

Tự mình thức giác là vui cõi trần: Chúng ta mà thức giác

là chúng ta vui ở thế gian.

Chung vui đóng góp một phần: Chúng ta đến đây mỗi người một phần mà thôi. Vô Vi có tiếng Vô Vi là không, không có tiền, mà mọi người tới đóng góp thì chúng ta thành huynh đệ tử muội đồng đảo như vậy.

Nhìn xem tạm cảnh lần lần sửa sai: Chúng ta nhìn, ô tôi thích cái này, thích cái kia, thích cái nọ mà tôi làm không được, tại sao họ làm được mà tôi làm không được là tôi thiếu thanh tịnh. Tôi thanh tịnh tôi sẽ làm được, cho nên càng cố gia công tu hơn để trở về thanh tịnh, sớm xây dựng chiều hướng tiến hóa mới của Thượng Đế sẽ ân ban.

Bên ngoài thử thách thử hoài: Bên ngoài luôn luôn thử thách chúng ta, thử hoài, kích động chúng ta để phân hèn chúng ta không bị loạn lạc, trở về với thanh tịnh là chúng ta không bị loạn lạc.

Tâm không rước trước hai vai nhẹ nhàng: Khi mà chúng ta hiểu được nguyên lý của trời đất chúng ta không có rước cái chuyện trước. Tham muốn là trước, dục lạc là trước. Thì hai vai chúng ta nhẹ nhàng. Chúng ta không có nghiệp là mới nhẹ nhàng. Muốn là nghiệp!

Tâm tu thức giác bạc bàn: Tâm chúng ta tu thức giác hiểu được rồi chúng ta mới bạc bàn nên tiến về thanh tịnh hay là

ĐẶC SAN VÔ VI

hướng về động loạn tranh chấp, chém giết với nhau bao nhiêu triều đại chúng ta thấy có người nào thành công không? Không ai thành công. Vua nào cũng không thành công. Chỉ có Phật, ngày hôm nay có nhiều người ca tụng vì Phật là Đại Bi thanh tịnh! Nhờ tu! Chứ Phật mà không tu cũng thành quỷ hà! Ăn thua rồi cũng thành quỷ hà. Con người tu thành Phật. Cho nên Phật đã thành công khi Phật nói: *Ta thành Phật, chúng sanh sẽ thành Phật!* Thì các bạn làm được thanh tịnh thì người kế tiếp cũng sẽ thanh tịnh như bạn, đó là thức bình đẳng của chư Phật.

Nhìn xem thế cảnh tạo phiền: Nhìn thế gian chỉ có tạo phiền rắc rối, hơn thua tiền bạc rắc rối mà thôi.

Tâm không tham muốn vẫn yên như thường: Tâm chúng ta không tham muốn, không dâm loạn thì thấy lúc nào cũng yên.

Đêm đêm thực hiện gieo gương: Chúng ta tu để ảnh hưởng người kế tiếp chớ không phải tu để đê đầu người khác. Chúng ta tu để ảnh hưởng người kế tiếp, tu là sửa chính mình, giải nghiệp tâm của chính mình, ảnh hưởng người khác, chúng ta đạt được, người khác sẽ đạt được.

Người tu cương quyết vẫn không thấy phiền: Người tu mà cương quyết tu sửa, nói đâu làm đó, dứt khoát như vậy thì không có thấy phiền.

Không mưu cướp giết bạc tiền: Không có mưu mô cướp giết bạc tiền của ai.

Tâm thân ổn định vượt xuyên thế tình: Tâm thân chúng ta ổn định chúng ta vượt xuyên thế tình. Dù thế cảnh đảo điên cách mấy chúng ta vẫn vui vì chúng ta thấy cái chuyện lớn rộng của trời đất không bao giờ bị tiêu diệt. Chúng ta hướng tâm về đó là chúng ta cũng không bao giờ bị tiêu diệt, tiến tới vô sanh bất diệt là chỗ đó.

Cảm thông nguyên lý càng minh: Thấy rõ nguyên lý của trời đất càng minh. *Bình tâm tiến hóa hành trình quang khai:* Khi mà chúng ta hiểu được tâm của chúng ta ổn định tiến hóa, có gì mà phải lo? Hành trình quang khai, cứ đi tới là gạt hái được kết quả tốt ở tương lai.

Hồn là chủ chánh tiến hoài: Hồn là phần chủ chánh tiến hoài! Hồn là phần sáng suốt điều khiển thể xác chứ thể xác không có điều khiển sự

sáng suốt của phần hồn. Cho nên phần hồn lúc nào cũng là chủ, tiến hoài, hướng về sự sáng suốt, đại bi diệu thanh của trời đất là chúng ta chỉ tiến hoài không có chấp mê mà động loạn được.

Học bài quen thuộc sửa sai tiến dần: Chúng ta học những bài quen thuộc, kích động và phản động và chúng ta sửa sai tới thanh tịnh thì chúng ta tiến dần, đâu có bị cái gì đâu, nhưng mà người thế gian lo, rồi đâm ra cứng quẩy, thờ phượng. Thờ phượng ý là thờ phượng ông Phật là sẽ thành công, bây giờ nắn hình ông Phật thờ để ông Phật độ. Cái chuyện đó thời đại văn minh này không có sự ngu si đó, thời đại văn minh này phải xét rõ sự thật là gì, mặt trời mặt trăng độ nó mà nó không cảm ơn, nó cảm ơn cục đất là nó đi sai đường. Không có mặt trời mặt trăng quang chiếu nó làm gì có lúa gạo ăn mà nó không biết cảm ơn. Muốn cảm ơn mặt trăng mặt trời nó phải thanh nhẹ hòa hợp với mặt trăng mặt trời thì tự nhiên nó thoát nạn.

Chuyện trước mắt không lo không sửa không tiến mà cái chuyện hại mình cứ dăm dăm đụn đầu vô chịu đựng, Cho nên ở thế gian này có nhiều chuyện kỳ lạ lắm, dành ông Phật bằng ngọc thôi cũng đánh chết biết bao nhiêu người, giết nhau, đập phá nhà cửa, đi qua

ĐẶC SAN VÔ VI

Thái Lan là thấy rồi. Cái đó đâu phải thông minh, cái đó đâu phải là nguồn đạo chánh, đạo chánh ở thế gian này có một đạo thôi. Tình thương và đạo đức là một đạo mà thôi. Nhưng mà xây dựng không được tình thương và đạo đức rồi dành ông Phật bằng ngọc để làm gì? Rồi giết nhau, rồi được cái gì, rốt cuộc học cái gì? Học tham, dâm, giành của họ cúng bái rồi chết xuống địa ngục qua cuộc thanh lọc không thể thoát được, còn tham dục mà, lấy tiền để tham dục chứ làm gì, dành của để tham dục, cái đó là ngu si không phải thông minh.

Chuyện gì trước mắt chúng ta thấy, bây giờ thế gian cái gì cũng khai ra hết cho mọi người thấy. Tần Thủy Hoàng cũng khai ra, Vạn Lý Trường Thành cũng khai ra, mà để mọi người đua nhau đi xem rồi hỏi đi xem kết quả được cái gì? Ta học cái thông minh đi, học cái nguyên điển của trời đất sống động để khai sửa tâm thức của chính mình tiến tới vô cùng cái đó không học. Chạy đi học cái gì tốn tiền tốn bạc làm mệt, rồi ăn bậy ăn bạ về sanh bệnh luôn mà đua nhau đi. Thế gian là ham vui của ngoại cảnh, còn nó không biết trở về với thực chất thanh tịnh an vui nó không biết. Cho nên càng ngày càng động loạn và gờ rối không

được. Nhiều người cũng có tu Vô Vi mà sao bây giờ tôi bình, tôi rắc rối, tôi bị mổ xẻ này kia, nó tưởng đâu nó khoe với người ta tôi tu là được rồi, không phải đâu, không phải cái miệng nói là xong đâu, tu là phải hành, tâm không hành là không có đạt, không có đạt thì nó sẽ lộ diện, nó nhiều chuyện, gần chết cũng phải mổ xẻ nát thân. Cái đó là chứng minh cái tội ác của tiền kiếp của mình chớ không có xứng ta là Phật đi lên từng trời thứ mấy, cái chuyện đó không có. Cái người mà đi được họ không bao giờ dám xứng họ đi tới đâu, họ chỉ hành sửa mà thôi, vì cái nghiệp lực thế gian nó lôi cuốn bất cứ lúc nào, phải sửa nó mới tiến, phải hành nó mới giải. Cho nên người tu chơn không có hành, không có xứng là ta sẽ là vua, ta sẽ là minh vương, ta sẽ là Phật là cái gì đó, không có nên xứng, không có trình độ, cái đó là thuộc về không có trình độ, coi truyện, coi phim tập rồi xứng bậy xứng bạ chứ sự thật không phải như vậy, người tu chơn không có vậy. Người tu chơn hiểu tới đâu âm thầm nhịn nhục, khiêm nhường, tiến hóa, phục vụ và xây dựng chứ không có xứng ta đây để đê bẹp người khác.

Cho nên tôi khuyên các bạn tu một thời gian rồi các bạn thấy bạn, quá khứ bạn làm cái

này cái kia cái nọ không phải không nên, chúng ta tu chúng ta giải cái chuyện của tiền kiếp đi, không ôm chuyện của tiền kiếp, chuyện bây giờ chúng ta còn không ôm mà ôm chuyện tiền kiếp để làm gì. Sửa, càng sửa thức hòa đồng càng mở, lượng từ bi càng ngày càng sáng tỏa khắp năm châu, tuy khổ nhưng mà hành đi rồi các bạn sẽ vinh quang ở tương lai, lúc chết phần hồn sẽ có nơi an tọa trong thực hành tự đạt chứ không phải là nói miệng môi trong chấp mê rồi tạo khổ cho người kế tiếp, đó là tạo tội rồi. Tạo thần chú cho người ta đọc. Người ta đọc hoài đọc hủy người ta cũng ngu thêm, bởi vì nó không có hành làm sao nó đọc thần chú. Thần chú là để cho người tự hành tự thức và tự nhắc nhở mình. Không hành không thức làm sao hiểu thần chú là cái gì. Cho nên thế gian mê tín dị đoan, tưởng là tôi đọc như vậy là Chúa độ tôi, Phật độ tôi, thánh độ tôi, thần độ tôi, mà chính tôi tự hại không hay. Càng đọc càng ngu, không có kết quả thì mới thấy mình không hay.

Cho nên tu phải thanh tịnh, tâm mồm. Cho nên Pháp Lý Vô Vi dùng ý niệm chứ không kêu mở miệng niệm Nam Mô A Di Đà Phật cho người ta nghe, không có, Vô Vi không

ĐẶC SAN VÔ VI

chấp nhận cái đó, dùng ý niệm Nam Mô A Di Đà Phật trong thâm kín tu học mới xây dựng cho phần hồn được cơ hội tiến hóa tốt đẹp ở tương lai. Chỉ ý niệm mới khai mở được huyền bí của nội tâm, mới thức tâm, mới dũng mãnh dứt khoát hành tiến và không có tham dục nữa. Người tu Vô Vi đi đúng đường là chỉ có âm thầm tu tiến, càng ngày càng tu càng rõ tình Trời Đất, vạn linh chung tiến, trăm hoa đua nở ở thế gian rất vi diệu, Thượng Đế chỉ ban nội một thứ bông hoa không đó, các bạn kể không hết, màu nào sắc nấy rất rõ ràng. Mà trên thiên đình màu nào sắc nấy có tiên ứng hầu chớ không phải chuyện chơi, trật tự ngay ngắn tốt đẹp xinh tươi. Các bạn tu càng ngày càng thanh tịnh càng giải được nghiệp tâm là nó trì kéo các bạn ở lại thế gian, mà giải được nghiệp tâm là bạn trở về thiên đàng chứ không đi đâu, chắc chắn nó như vậy.

Cho nên phải cương quyết và dứt khoát và giải nghiệp tâm. Cái duy nhất chúng ta đang bám trong thể xác này là tham dục, mà giải được tham dục rồi là các bạn toàn thân sẽ thanh nhẹ, tiến hóa nhẹ nhàng và tốt đẹp. Cho nên người tu xưng danh này, xưng danh nọ, rồi năm thê bảy thiếp, đi ngô sau, dục, là tự hại lấy tâm thân làm sao tiến

hóa nổi. Chúng ta là người tu, thực hành, chứ không phải tu bằng miệng môi, thực hành mà dùng ý niệm Nam Mô A Di Đà Phật có sáu chữ thôi. Các bạn mà khai thông sáu chữ này là các bạn hiểu tất cả cần khôn vũ trụ, không phải là cần học một trăm cuốn kinh, một

ngàn câu kệ, không có, không cần học cái đó. Chỉ Nam Mô A Di Đà Phật khai thông được.

Nam thập phương Nam lửa Bính Đinh, Mô chỉ rõ vật vô hình, A Nhâm Quý gồm thâu nơi thận, Di giữ bền ba báu linh tinh khí thần, Đà ấy sắc vàng bao trùm khắp cả, Phật hay thanh tịnh ở nơi mình.

Tại sao nói Nam thập phương nam lửa Bính Đinh? Giữa trán chúng ta là cái mạch điển, khi mà chúng ta soi hồn tập trung chạm sáng ra. Mô chỉ rõ vật vô hình, nhắm mắt mà chúng ta thấy sâu rộng và thấy những hình ảnh tốt đẹp ở bên trên, kể qua người lại rõ ràng. Di giữ bền ba báu linh tinh khí thần. Chúng ta tu phải cần giữ tinh khí thần chớ không phải lô la khẩu khai thần khí tán không có ích gì, dùng ý niệm Nam Mô A Di Đà Phật để giữ bền ba báu linh tinh khí thần, khí trụ, hòa hợp với tinh ba của vũ trụ thì phần hồn nhẹ nhàng xuất phát khỏi thể xác. Đà ấy sắc vàng bao trùm khắp cả. Khi mà chúng ta hưởng thượng luồng điển luôn luôn rút đi lên thì hòa hợp với thanh quang ở bên trên thì cơ thể chúng ta cũng phát quang như vậy. Cho nên con ma thấy người tu Vô Vi chỉ đứng cách bốn chục thước chứ không có thể gần thể xác được. Phật hay thanh tịnh ở nơi mình. Chúng ta biết chúng ta rõ ràng hơn, càng ngày càng hiểu mình

ĐẶC SAN VÔ VI

nhiều hơn thì mới dừng mãi hưởng về thanh tịnh mà tham thiền nhập định. Đến lúc chúng ta có nhiệm vụ làm việc như mặt trăng mặt trời hiện tại thì tự nhiên làm mà thôi. Khi đến đó là các bạn đi đến đâu nói chuyện thiền hạ nghe cũng là vui. Mà có sự hiện diện của các bạn là mọi người đều vui, tại sao, chúng ta hưởng về thanh tịnh, thanh tịnh làm việc trong giây phút mọi người hưởng tâm về thanh tịnh không phải chuyện nhỏ đâu. Thấy nó nhẹ nhàng vậy mà nó làm rất nhiều việc trong một lúc.

Chúng ta là nguyên lý của Trời Đất mà chúng ta đạt được rồi chúng ta là món quà quý của trần gian. Các bạn đi đến đâu cũng đem niềm vui cho mọi người, lúc nào tâm thức bạn cũng thanh thoát, vì hồn các bạn nhẹ rồi, hồn các bạn có thể giao du thiên cảnh bất cứ lúc nào. Lúc đó các bạn sẽ có nhiệm vụ tận độ quần sanh trong xây dựng. Các bạn hiểu bạn là hiểu tất cả khối óc của người thế gian đều có giá trị. Mỗi khối óc đều phát triển được về trời, chúng ta mới thật tâm quý yêu mọi người và xây dựng cho mọi người đồng tu đồng tiến không có xa cách. Không có nói ta là sư phụ lớn hơn người nhiều lắm, ta phải ngồi vô ghế vàng, người phải ngồi ghế đen, cái đó là trật rồi, không có đúng! Tâm đâu có cần miếng vải,

tâm đâu có cần cái ghế, tâm đâu cần cái nhà, tâm cần nguyên khí thanh nhẹ của trời đất mà tiến hóa tận độ quần sanh, tâm ngự trên thiên giới thanh nhẹ không cần làm chuyện giả ảo thế gian, không cần tạo cái đạo trá hình tại thế gian, thực hành tự đạt mới là đúng. Còn tạo cái đạo trá hình thì địa ngục có ghế đang chờ! Coi chừng đó! Cho nên chúng ta người tu thật phải nói thật, thực hành thật, xây dựng thật không có ôm những cái lý thuyết vớ vẩn và không đi đến đâu, thực hành trong thức giác, khai mở bộ đầu mới thấy giá trị thủ lăng nghiêm là cái gì, thủ là bộ đầu, luồng điện chúng ta khai mở lên trên, nghiêm nghị thực hành phát triển tới vô cùng, kêu bằng thủ lăng nghiêm! Chớ không phải đem thủ lăng nghiêm mà in sách bán tại thế gian. Đó là ba xạo, tạo tội cho chính mình, coi chừng, nghiêm trị, một ngày nào gần đây sẽ biết.

Chúng ta sống trong nguyên lý của trời đất, cơ tạng chúng ta toàn là điện năng của trời đất, Thượng Đế đã ân ban chúng ta từ duyên này nghiệp kia mà chính mình phải tháo gỡ chứ Thượng Đế không có gỡ cho chúng ta. Cho nên tu đến gặp, ngộ được Như Lai, Như Lai sẽ trách quả người thế gian hay tham, cầu xin, nhờ Phật độ, nhờ Phật giải nghiệp, chính nó nó không giải

NGHIỆP, nó tạo nghiệp nó không giải nghiệp, nó kêu Phật giải nghiệp, đó là tội lường gạt, đọa địa ngục tức khắc.

Cho nên mọi người phải nghiêm chỉnh nghe những gì tôi nói và thực hành đúng đi, các bạn sẽ tận hưởng ở tương lai và các bạn là một người xứng đáng là một người lính tình thương của Thượng Đế để xây dựng cho quả địa cầu có nghìn năm hòa bình.

Thực hành, khai triển tâm thức của chính bạn thì các bạn thấy kinh vô tự trong bạn chứ đâu, khối óc chẳng chịt khai mở hết thì tâm thức của các bạn là vô cùng, dẫn thân vô quái ngại, tận độ quần sanh trong cơ biến chuyển của trời đất. Chỉ có điện mới không ai cắt đứt được. Chỉ có điện không có ai tận diệt nó được. Nghiêm chỉnh tu đi các bạn sẽ có kết quả tốt ở tương lai. Nền văn minh chúng ta đã có từ nhiều kiếp rồi mà không chịu làm cho nên đọa lạc tới ngày hôm nay. Ngày hôm nay được Pháp Lý Vô Vi tận độ cho. Nghe đi, hiểu đi, thực hành đi, khai triển mở ra, để thấy rõ nguyên năng điện quang thanh tịnh là cái gì, vui học, vui hành trong thanh tịnh, chúng ta không còn ảo mộng nữa, bình tâm tu học, thức giác tận độ quần sanh,

Thành thật cảm ơn sự hiện diện của các bạn.

Quý thương,

Lương Sĩ Hằng

MỪNG GIÁNG SINH

Ngày 12 tháng 11 năm 1991
*Mọi Người Đang Nhận Nhịp
Sắp Đặt Cho Cuộc Lễ Giáng
Sinh Sắp Tới Có Ý Nghĩa Gì?*

Thưa, vì sự mưu sinh mà nhận nhịp trong lãnh vực buôn bán về mỹ thuật, tạo cuộc chung vui, sau những chuỗi ngày vật lộn với sự cạnh tranh của trường đời.

Chứ kỳ thật ý nghĩa của Lễ Giáng Sinh tức là giây phút cứu sinh, mọi người đồng tưởng niệm sự yêu thương vô cùng của Chúa, tức là hướng về phần hồn, hồi sinh về cõi thanh nhẹ Thiên Đàng có thật, cũng là cơ hội cứu sinh phần hồn, chứ không phải sát sanh hại vật; tâm lành xây dựng niềm tin yêu của Chúa. Càng ngày càng trọn lành hơn, tâm hòa, được cứu rỗi trong giây phút thật sự tưởng niệm, bằng mọi cách tham thiền ổn định tâm thần, hướng thượng, nuôi dưỡng một tâm hồn thanh cao và cởi mở thì mặt đất mới có cơ hội

thái bình. Ngược lại chỉ mong muốn thái bình nhưng không bao giờ thái bình, chỉ nuôi dưỡng sự cầu xin và ý lại mà thôi. Sau cuộc lễ rồi cũng phải tiếp tục trong khổ và không sống đúng trong ý nghĩa Giải Thoát hướng về vô sanh mà tái hồi ánh sáng từ bi sẵn có trong tâm.

Người tu thiền tự động bớt sự giao động của ngoại cảnh, hướng về nội tâm giải thoát nhiều hơn thì mới có cơ hội hiểu rõ cuộc Lễ Giáng Sinh, tức là độ sinh giúp cho phần hồn tiến hóa vậy.

KÊ:

*Giáng sinh cuộc Lễ giúp hòa
tiến
Nhắc nhở niềm tin giải nỗi
phiền
Giải nghiệp mê lầm trong nội
thức
Tiến thẳng thanh nhẹ hợp trời
duyên*

Lương Sĩ Hằng

ĐẶC SAN VÔ VI

*Đặc San tái xuất kỳ ni,
Vô Vi chánh pháp thực thi chữ
“HÒA”.*

*Chung vui xây dựng một nhà,
Quý Thầy, mến bạn, tâm hòa
an vui.*

*Thực hành pháp lý rền trui,
Tu tâm sửa tánh, rõ mùi Đạo
Tâm!*

*Thương người từng bước âm
thầm,*

*Dắt dui từng đũa vượt lân bên
mê.*

*Tình thương tỏa khắp muôn bề,
Quý yêu tận độ chẳng hề nhọc
thân.*

*Dạy cho Đời-Đạo cân phân,
Quân bình sống khỏe, tâm thân
an hòa.*

*Ngày nay Bé lại viết ra,
Những câu VẤN ĐÁP thiết tha
độ đời.*

*Âm thanh chuyển hóa thành lời,
Bé đem Ý ĐẠO vào đời độ
tha.*

*Anh em nghệ sĩ hát ca,
Cùng vui đóng góp, nhà nhà
chung vui.*

*Âm thanh truyền cảm đạo mùi,
Nghe qua thương quá, Thầy ơi,
tuyệt vời !!!*

*Từ bi tận độ nơi nơi,
Bé vui, Bé hát, Bé thời trẻ
trung.*

*Quý thương phục vụ tận cùng,
Đặc San tái xuất vui chung kỳ
này.*

*Hồ Mỹ
Florida*

NGỤC TÙ VÀ THỂ XÁC

Montréal, ngày 14 tháng 9
năm 1997

Thưa các bạn,

Tôi sinh năm 1923, năm nay cũng quá thất tuần, có duyên lành được sống và kể lại những gì tôi đã đạt được cho các bạn thấy. Chúng ta, ai cũng sáng suốt! Sáng suốt là phần hồn! Phần hồn của chúng ta giáng lâm trong thể xác này tâm tối không khác gì ngục tù, ai ai cũng muốn thoát. Muốn đem những cái hay của chính mình cống hiến cho mọi người và xây dựng tâm thân, nhưng vì hoàn cảnh nghiệp lực nó đã lôi cuốn chúng ta không ít! Mắt thấy tai nghe, kích động và phản động lôi cuốn chúng ta triền miên từ tuổi trẻ cho đến già nua, rốt cuộc không biết mình là ai, từ đâu đến đây rồi sẽ về đâu, lặn độn trong khổ, trong chiều hướng bên ngoài, kích động và phản động, không giờ phút nào yên, luôn luôn trong nội thức của chúng ta động loạn, âm dương bất hòa, không hiểu giá trị nguyên khí của Trời đất đã

nuôi dưỡng tâm thân của chính chúng ta, lân la từ ngày một để tiến hóa trong chu trình tiến hóa của đấng toàn năng đã sắp đặt.

Tại sao tôi nói chuyện đấng toàn năng? Các bạn thấy mình mang thể xác không khác gì đã bị giam hãm trong cái tiểu thiên địa này. Cái xác này bao gồm kim mộc thủy hỏa thổ đầy đủ không thiếu gì. Nó có ngũ sắc ngũ quang, huyền sắc huyền quang, lý luận đủ chuyện, tranh chấp hơn thua, giành giật, tạo tội cho chính mình mà không hay. Ngày nay chúng ta lại tiếp tục bị giam hãm trong một nơi nghiêm trị, để chúng ta trở về với sự chất phát sẵn có của chính mình mà nhận lãnh thực hiện chu trình tiến hóa, càng ngày càng tốt hơn.

Chúng ta phần hồn đã bị giam hãm trong thể xác nhưng ngày nay thể xác chúng ta lại bị giam hãm trong khám, vậy chúng ta nghĩ sao về chính mình? Có phải thiên hạ giam chúng ta không? Không! Chính mình giam mình! Nếu tôi không

làm sai luật của nhơn sinh, tôi đâu có bị chúng sanh bắt tôi bỏ tù. Tôi làm sai, tôi nhìn nhận sự sai lầm của chính tôi. Khi nhìn nhận sự sai lầm của tôi, tôi sửa, mà sửa bằng cách nào? Cái gốc của ta từ tiền kiếp có, hiện kim có, ngày hôm nay chúng ta có. Nhân nào quả nấy. Trước kia chúng ta người tốt, ngày nay chúng ta được hưởng một chút tốt. Trước kia chúng ta xấu thì không bao giờ chúng ta có cái chuyện tốt. Để chi? Để cho chúng ta học hỏi và xây dựng đúng chí tiến hóa!

Hiểu mình nhiều hơn, để sửa mình, để tiến hóa, là điều cần thiết! Càng sửa mình, càng đạt tới thanh tịnh, càng thấy rõ nguyên khí của trời đất đã hỗ trợ và xây dựng chúng ta từ giây phút khắc. Chúng ta đang ngồi trong khám tù mà chúng ta làm sao xa lánh nguyên khí của trời đất được. Ông vua đang sống ở bên ngoài cũng không xa lánh nguyên khí của trời đất được, chúng ta ở trong cơ cấu của tạo hóa, hóa hóa sanh sanh của trời đất,

Đại Hội Vô Vi Quốc Tế kỳ I, năm 1982 tại LONG BEACH, California, USA

chúng ta không thể từ chối sự thanh nhẹ của trời đất đã ban ơn cho chúng ta. Mà chính chúng ta hưởng ngoại, tình tiền duyên nghiệp, tạo động, lập thế cho chính mình, tạo loạn cho xã hội. Đó là chính mình gây tội chứ không phải người khác buộc tội chúng ta. Nếu các bạn không gây tội, ai buộc tội các bạn? Cho nên chúng ta phải chấp nhận sự sai lầm của chính mình. Hiểu mình sai, mình mới cứu được, mà hiểu người khác sai là mình không cứu được.

Mình sai, thế gian có luật thế gian, thiên đàng có luật thiên đàng. Mà chúng ta sống không tuân theo luật của thế gian là chúng ta thuộc về thành phần phá hoại, thì xã hội phải bắt giam chúng ta, để chi? để chấn chỉnh trở lại trật tự chung sống hòa bình.

Con người ở thế gian thật sự hiểu mình, hiểu họ mới thật sự xây dựng cho đất nước được. Nhiều nhà cách mạng đã nói tôi có ý thiện lành, muốn xây dựng mà tôi đề nghị chánh phủ không nghe, lại còn giam tôi bỏ tù! Nhưng mà chưa chắc gì lời đề nghị của chúng ta đúng. Bởi vì muốn đề nghị những chuyện gì cho đại chúng, chúng ta phải nghĩ tới đại sự chung, chuyện phải làm, mà nó đi từ từ, từ giai đoạn một mới hình thành được, chứ không phải muốn là được đâu. Cho nên chúng ta bị giam hãm, kềm chế để có cơ hội thức tâm, Cũng như con người ở thế gian, sống mà không biết lấy phần hồn, không biết tu tiến thì chết chắc chắn sẽ phải xuống địa ngục. Địa ngục nó còn nặng hơn

ĐẶC SAN VÔ VI

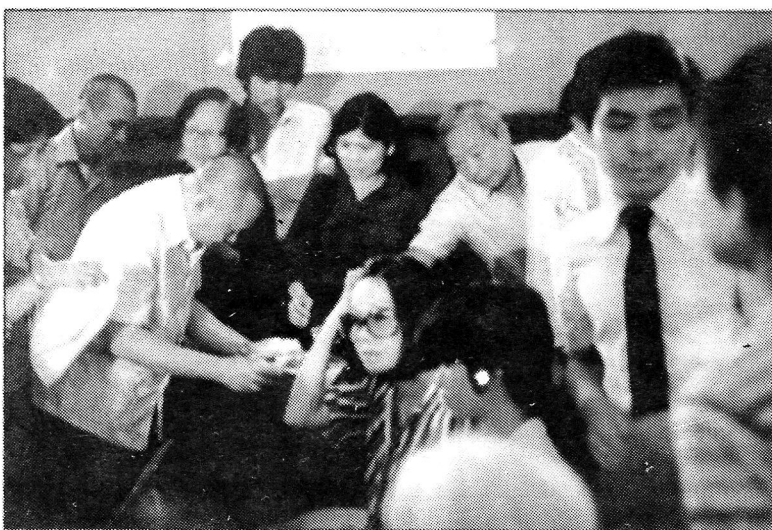
Đại Hội Vô Vi Quốc Tế kỳ II, năm 1983 tại MONTRÉAL, CANADA

“Nam Mô A Di Đà Phật Vạn Vật Thái Bình”

cái khám mà chúng ta đang bị đây. Nhiều chuyện khát khe, hạch hỏi. Cái đó của Thượng Đế đã làm, để dẫn tiến phần hồn tiến hóa chứ không phải là ác!

Nhiều bạn đã phạm lỗi, vào khám rồi, mới thấy rõ mình sai, ăn năn sám hối, sửa tiến, rồi phần tuổi còn lại chúng ta sẽ cố gắng tìm đường tu học và dẫn tiến người kế tiếp. Chính bản thân của tôi cũng vậy! Cũng một nhơn sanh ở thế gian có thể xác, có trí khôn, nhưng mà không kềm chế được nóng tánh, đã làm sai, rồi cũng bị giam hãm, rồi thức tâm phục vụ tốt mới được nhẹ nhàng, trở ra xã hội, và từ đó phải tìm đường đi tu. Tu là tu chỗ nào, tu sửa tâm thân chúng ta trở về với sự sáng suốt sẵn có từ xa xưa. Cho nên tôi dầy công tu luyện trên bốn chục năm, chỉ thấy mình sai chẳng có ai sai thì chúng ta sẽ sớm thức tâm và thấy rõ những gì nhơn sanh đang tiến, từ từ chứ không thể gấp rút được. Vì đại chúng, đại sự là phải chậm chứ không có mau được. Thì từ đó chúng ta mới khai mở tâm thức và không có ràng buộc sự giận hờn tủi nhục nữa. Vui hòa để tiến, theo trình độ của quần sanh thì chúng ta mới có cơ hội thoát được.

Tôi tìm ra phương pháp tu sửa từ khối óc, cơ tạng. Dụng nguyên khí của trời đất tu sửa chứ không phải là tiền bạc. Chúng ta nghèo rồi, mệt rồi, không có tiền. Bị ở tù là nghèo rồi, phải lấy nguyên khí của trời đất tự sửa tâm thân. Các bạn ở trong khám ăn được một chén cơm, các bạn phải nhớ được chén

ĐẶC SAN VÔ VI

Đại Hội Vô Vi Quốc Tế kỳ III, năm 1984 tại PARIS, FRANCE

“Chung Thiên Tự Thức”

cơm này không phải dễ làm được, không phải dễ trồng một cây lúa mà có lúa cho ăn. Cả nguyên khí của trời đất hợp tác đồng nhất xây dựng nó mới hình thành một cây lúa. Rồi chúng ta mới xay gạo, mới nuôi thân. Chất nhớt là nguyên khí của trời đất, nuôi thân chúng ta khỏe mạnh. Từ hạt lúa chúng ta phân tách ra, hiểu được chiều sâu của trời đất, không bỏ chúng ta, nuôi dưỡng chúng ta, nâng niu chúng ta. Chúng ta ra đời đã khóc ba tiếng khóc, nhưng ngày hôm nay lớn khôn không biết tự cứu mình là uổng cho một kiếp người. Chúng ta hiểu rồi, cái khó và cái dễ. Khó là xây dựng! Phá hoại là rất dễ!

Cho nên tâm thức con người chưa có bình an, nóng tánh, hay nghĩ chuyện phá hoại, tạo tội cho chính mình, xây dựng là không bao giờ có tội. Càng xây dựng càng tiến và càng khai triển tâm thức của chính mình. Xứ ta có đầy đủ nguyên khí của trời đất, gần mặt trời nhất, nắng mưa đầy đủ, xây dựng cho chúng ta hoa quả xinh tươi. Tại sao một hạt giống chút xíu mà các bạn trồng nó ra cây có trái ngọt! Do đâu mà hình thành chất ngọt đó. Cũng do nguyên khí của trời đất xây dựng nó mới hình thành! Mà chúng ta không biết gìn giữ để xây dựng trong tinh thần cộng hưởng hòa bình thì tự hại tâm thân và hại những người kế tiếp.

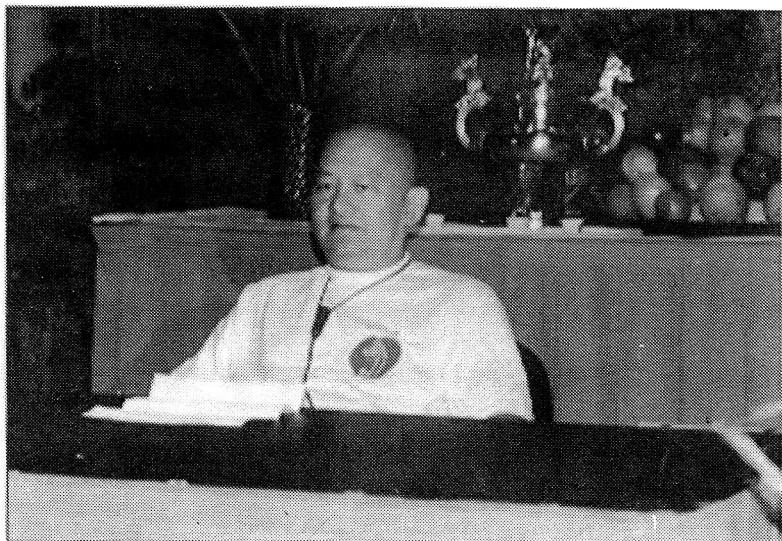
Cho nên ngày hôm nay các bạn thân xác bị giam hãm, phải đi lao động, phải trồng tía mới có ăn. Đó là các bạn sẽ thấy thực chất của các bạn, cấu trúc bởi trời đất mà hình thành. Cho nên các bạn là một

Đại Hội Vô Vi Quốc Tế kỳ IV, năm 1985 tại LONG BEACH, California, USA

khả năng trên mặt đất này. Các bạn có thể trồng tía, đem lúa gạo tốt tươi, rau cỏ để phục vụ nhưn sanh, thực hiện tình thương và đạo đức, do công của các bạn. Các bạn hiểu được chiều sâu khả năng của các bạn thì các bạn là vô cùng, không bị giới hạn và không bị tử thân. Sự hiện diện của các bạn, các bạn thấy rõ nhiệm vụ của các bạn làm cái gì ở đây. Điều quan trọng là sửa mình, xây dựng cho đại sự chung, làm cho mọi người vui. Các bạn trồng được một hột đậu cũng là vui!

Tình Trời Đất rất yêu thương chúng ta, hỗ trợ cho chúng ta đầy đủ nguyên khí của trời đất thì chúng ta mới hình thành được một hột đậu và khi đói dùng được hột đậu thì mới thấy vui. Càng vui, càng tu càng thấy thanh tịnh, mình mới thấy tình trời rõ rệt, không có bỏ chúng ta. Chúng ta không có xa đấng tạo hóa được. Chúng ta không có thể xa đấng toàn năng được. Nguyên nhân sự hình thành của các bạn hiện tại đây không phải là cha mẹ làm được. Nguyên nhân nó cấu trúc từ siêu nhiên hình thành, không phải là đơn giản, không thể có người thứ nhì có thể chế ớc bạn ra tại thế gian được. Không có thể chế một thể xác của bạn tại thế gian.

Cho nên ngày hôm nay các bạn còn được thể xác, còn được tâm linh, còn được trí ớc là món quà quý của quần sanh, của nhưn loại, chứ không phải một xứ sở eo hẹp. Tại sao các bạn chưa thấy? Vì các bạn chưa gặp được một pháp để xây dựng cho khối ớc quân bình,

ĐẶC SAN VÔ VI

Đại Hội Vô Vi Quốc Tế kỳ V, năm 1986 tại VANCOUVER, CANADA

“Tình Thương và Đạo Đức”

cơ tạng quân bình thì các bạn mới thấy khả năng của các bạn là vô cùng, dũng chí thực hiện trong thanh tịnh thì bạn là món quà quý của nơn loại ở tương lai.

Chúng ta không còn tiền tình duyên nghiệp, chúng ta bị giam hãm trong khám, không còn gì, còn khối óc mà thôi, có phương pháp phát triển khối óc để liên hệ với càn khôn vũ trụ là các bạn sẽ nở rộng ra. Luồng điển của các bạn càng ngày càng phát triển thì các bạn mới thấy rằng bạn có thể giao thiệp tất cả thế giới được, không phải ở trong ở trong cái khám eo hẹp. Thế xác các bạn là vi diệu vô cùng, thần kinh chằng chịt, mà nhờ cái gì nuôi dưỡng? nhờ nguyên khí của trời đất nuôi dưỡng! Các bạn lấy gì chứng minh? Các bạn ăn cọng rau, chén cơm, cũng là nguyên khí của trời đất hình thành! Chớ không phải một người nào có thể cho các bạn được. Nếu không hình thành lấy gì mà cho? Chỗ hình thành là chỗ quan trọng!

Hoa quả vạn vật đều hưởng nguyên khí của trời đất. Nếu chúng sanh nơn loại hiểu được nguyên lý này thì tất cả sẽ sung sướng và tự xây dựng tâm thức chính mình để tiến hóa tới vô cùng. Các bạn sẽ hãnh diện lên thấy các bạn có thể xác, có khối óc, các bạn là một ánh sáng tại mặt đất. Nếu các bạn dụng pháp, trở về với quân bình sẵn có của chính các bạn, các bạn mới thật sự cống hiến cho quần sanh ở tương lai.

Cứ đòi tiến, nhưng mà không

ĐẶC SAN VÔ VI

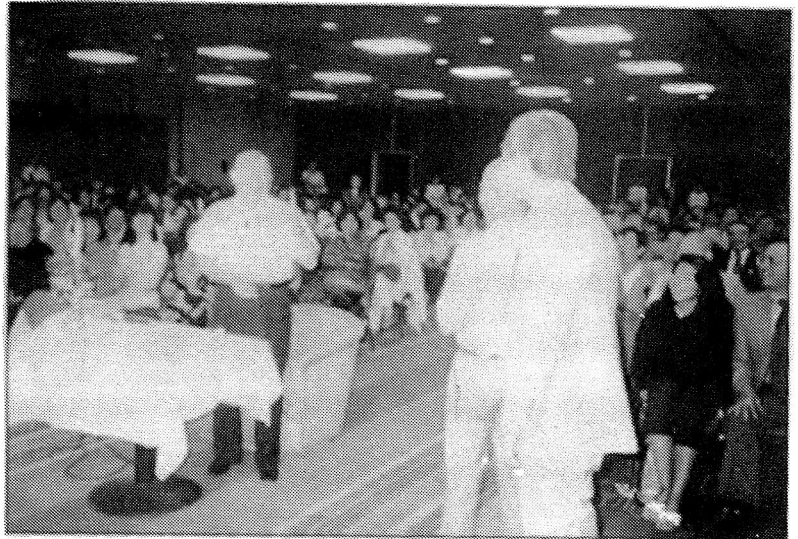
Đại Hội Vô Vi Quốc Tế kỳ VI, năm 1987 tại LAS VEGAS, Nevada, USA

“Luc Tự Khai Minh”

xây dựng! Tôi đòi tiến, tôi làm cách mạng, giết người này giết người kia, tôi đạt cái gì? Rốt cuộc không có gì hết, tôi chết, tôi cũng chết như người đã bị chết. Bây giờ tôi sửa mình, để tiến tới hòa hợp với càn khôn vũ trụ, sức mạnh thanh tịnh của tôi là vô cùng, tôi mới tận độ được quần sanh, ảnh hưởng cho những người kế tiếp.

Cho nên từ ngày tôi tu cho đến nay, tôi cảm thấy là con người không hiểu mình mà sanh giặc mà thôi! Hiểu mình không có sanh giặc, không có chiến tranh, chỉ biết tha thứ và thương yêu. Tại sao chúng ta phải tha thứ và thương yêu? Vì chúng ta cấu trúc bởi siêu nhiên mà hình thành. Tại sao chúng ta không hưởng về vô cùng mà tiến hóa. Chúng ta ôm chấp, ôm chuyện eo hẹp, để chi, ôm súng đạn để hù hiếp người kế tiếp, để làm gì? Có lợi lộc gì không? Cuối cùng các bạn không có lợi lộc gì hết. Cho nên các bạn thấy rõ chính mình, xây dựng cho chính mình, không nên cầu xin trời Phật độ, cầu xin thầy bói giúp, không có vụ đó, chúng ta là một khả năng cả càn khôn vũ trụ, nên xây dựng mình, hiệp khí cùng Trời đất thì tự nhiên chúng ta sẽ tiến hóa nhẹ nhàng và không có bờ ngõ trên hành trình tiến hóa nữa. Tu để sửa, không phải tu để lấy tiếng, tu không phải mang áo mão, tu không phải thờ phượng, tu là lập lại quân bình.

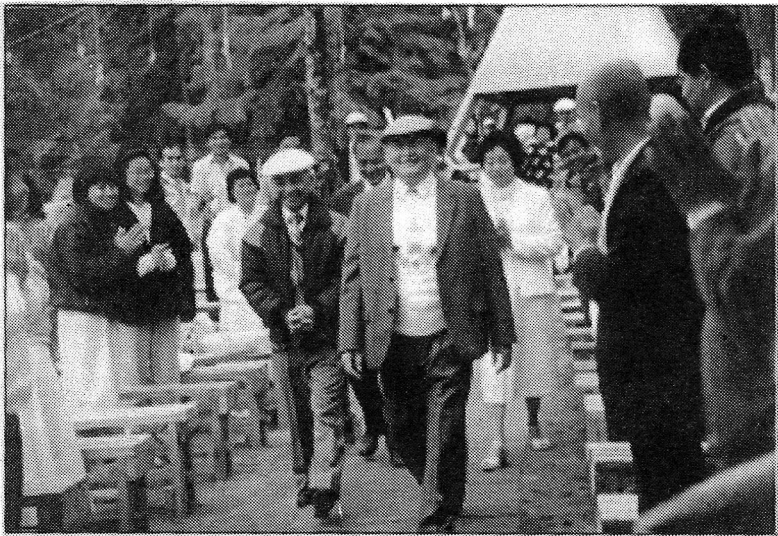
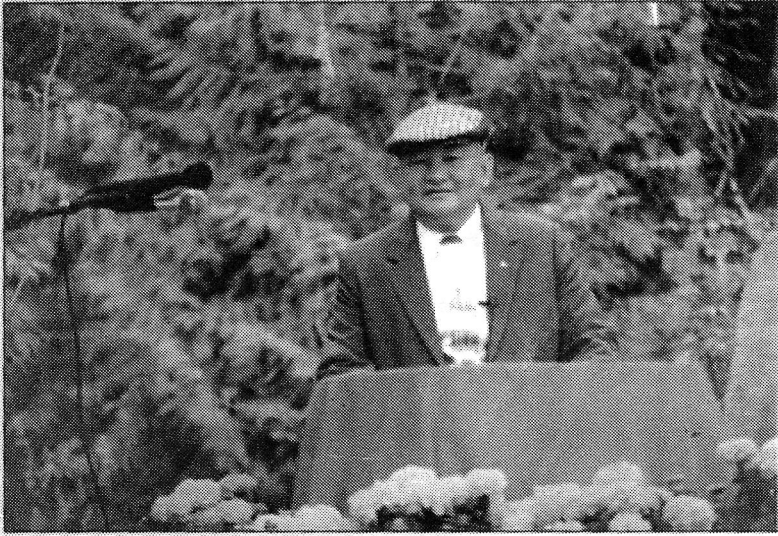
Ngày hôm nay, các bạn vào khám rồi các bạn thấy, chính bạn phải quân bình, dũng mãnh chấp nhận

ĐẶC SAN VÔ VI

Đại Hội Vô Vi Quốc Tế kỳ VII, năm 1988 tại OLYMPIA, Washington, USA

“Hồi Sinh”

công tác thì các bạn mới làm được tốt! Vườn rau giao cho các bạn, các bạn không chấp nhận thì vườn rau đó không bao giờ hình thành được rau tốt cho những người trong khám ăn. Cho nên lao động là phải hiểu nguyên lý của trời đất. Trồng cây mà hiểu được thì mới xây dựng được tâm thức của chính mình, luật sanh sanh hóa hóa không ngừng nghỉ của trời đất đã sắp đặt. Chứ không phải chúng ta là người sắp đặt. Cho nên các bạn thâm kín trồng được cái cây, lên được cái trái, các bạn vui lắm, sung sướng lắm. Tôi còn tình yêu của trời đất, chứ không phải tình yêu của một người đàn bà. Tình yêu của trời đất là quan trọng, nhân nào quả nấy tôi thấy rõ, giống tốt thì kết quả trồng được cây tốt và hái quả thơm.

Cho nên các bạn đã có cơ hội học đạo ngay trong khám. Đạo là sự quân bình! Cọng rau, một củ khoai mà các bạn đã trồng được, cũng là quân bình mới hình thành. Nếu nó không quân bình âm dương, nóng lạnh không đầy đủ thì nó không hình thành. Chính các bạn đang học hóa chất trong trại! Mỗi ngày trồng tía là đang học hóa chất, đang khám phá được điển năng cả càn khôn vũ trụ, mặt trời quang chiếu cho các bạn. Mùa hè, bông hoa đua nở, các bạn thấy vui.

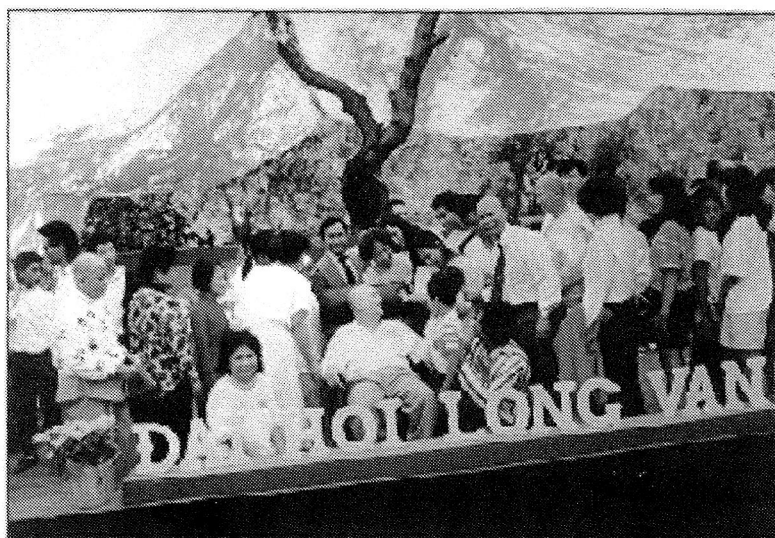
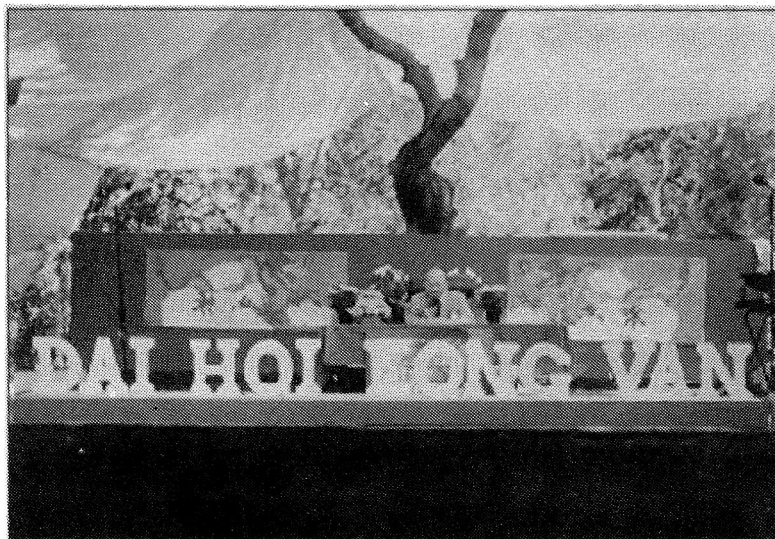
Cho nên chúng ta tu, khai triển trực giác của chính mình, thấy rõ chuyện của trời đất, vi diệu vô cùng. Hằng ngày chúng ta đang đụng chạm mà không chịu học là các bạn thiếu cái pháp xây dựng cho các bạn

ĐẶC SAN VÔ VI

Đại Hội Vô Vi Quốc Tế kỳ VIII, năm 1989 tại OROVILLE, California, USA “Long Vân”

thành tựu. Cho nên tôi cũng là người, cũng lao động như các bạn, cũng học khổ như các bạn, nhưng mà tôi nhờ cái pháp tu, tôi chỉ có thấy cái óc tôi là quan trọng, đêm đêm tôi lo xây dựng, lo tu, lo khai triển, lập lại quân bình cho chính tôi. Ngày hôm nay tôi thấy vui, tôi thấy tôi phát triển được tâm linh. Nếu mà toàn dân phát triển được tâm linh thì xứ chúng ta sẽ có một hàng rào tâm linh vững chắc, không có ai có thể phá hoại được! Không cần vật chất khí giới để hỗ trợ chúng ta, tâm linh chúng ta mới thật sự hỗ trợ cho chúng ta quốc thái dân an.

Chúng ta chịu tu thiền, chúng ta sẽ đạt tới thanh tịnh. Trước kia tôi cũng phần tử động loạn mà thôi nhưng mà nhờ sau sự kích động và phản động của trường đời, tôi thức tâm, càng tu nhiều, càng thấy rõ sự sai lầm của chính tôi. Bao nhiêu chuyện khổ dồn dập trong óc và tìm cách làm sao giải tỏa được cái khổ. Khổ là vì chúng ta muốn. Tham dâm của chúng ta chỉ có tạo khổ mà thôi. Ngày hôm nay các bạn ở trong khám, không có một thân nhân, không có người vợ hiền xít bên ta, không có âm khí quyến rũ thì các bạn cũng có giấc ngủ ngon lành mà thôi. Mà nếu các bạn hiểu được cái pháp, sửa được quân bình trong nội tâm nội thức là vui biết bao nhiêu, bằng lòng ở trong trại mà xây dựng cho chung, hòa hợp với cả càn khôn vũ trụ, dũng mãnh tu tiến để giải quyết chuyện tiền kiếp sai lầm của chính chúng ta. Lấy gì chứng minh chuyện tiền kiếp? Ngày nay các bạn

ĐẶC SAN VÔ VI

Đại Hội Vô Vi Quốc Tế kỳ IX, năm 1990 tại FLORIDA, USA

“Hải Vận Hành Hương”

thấy con bò không? Nó cũng biết hóa hóa sanh sanh, nó cũng có vợ có chồng và nó cũng biết cấy cấy để phục vụ quần sanh để đền tội. Nó cũng một phần hồn, nó hiểu trước khi bị đập đầu nó cũng biết rơi lụy. Đó là tình thương của trời đất đã xây dựng cho nó hình thành. Ngày hôm nay chúng ta thấy một bạn trong khám bị chết thì chúng ta cũng rơi lụy. Đó là tình thương của trời đất đã ẩn tàng trong tâm thức của mọi người. Chúng ta là cấu trúc bởi tình thương và đạo đức của Thượng Đế, không phải khi không muốn nắn là thành, muốn giết là giết, không phải như vậy. Chúng ta đã dự qua nhiều trận đồ thâm, bom đạn trút trên đầu, nhưng mà ngày hôm nay còn sự hiện diện sống nơi đây, chúng ta phải thấy sự may mắn, sự che chở tâm linh đã giúp chúng ta thoát nạn. Vậy các bạn thấy rõ chúng ta còn đang bị giam hãm mất tự do nhưng thật sự chúng ta có tự do phát triển tâm linh. Nếu chúng ta chịu tu, chúng ta phát triển tâm linh thì nó sẽ trọn vẹn. Người đời ở thế gian khổ vì họ mất tâm linh. Chúng ta ở trong khám, khổ hơn họ, nhưng mà chúng ta bằng lòng xây dựng tâm linh thì chúng ta tương lai sẽ là người hữu ích của những người chưa biết tâm linh.

Vậy nhân dịp này, các bạn chịu tu chịu sửa để tiến hóa nhanh nhẹ về cõi trên, không bị áp chế thì tương lai vui biết là bao nhiêu. Cuộc sống chung đặng huynh đệ tử muội, sống chung, phục vụ chung, phải ý

Đại Hội Vô Vi Quốc Tế kỳ X, năm 1991 tại MONRÉAL, CANADA
“Hồi Quang Phản Chiếu”

thức rõ tình thương và đạo đức của trời đất đã hình thành, chúng ta mới có duyên lành chung sống. Nói tới khám, xác chúng ta là khám, hồn chúng ta đang bị giam trong đó. Nếu mà chúng ta còn hưởng ngoại tranh chấp thì càng ngày càng nặng, xác bị tù tội, hồn bị tù tội, gia tăng tranh chấp tức là gia tăng cái công số tám buộc tâm thân bất ổn.

Tu cho thanh nhẹ, tu trở về với thực chất của chính mình, mới khai triển được trực giác. Khi mà các bạn khai triển được trực giác các bạn mới thấy những cái gì do con người có thể làm được, con người thanh tịnh có thể giúp đỡ cho tất cả mọi người ở tương lai. Cho nên các bạn hiện tại là một món quà quý ở tương lai của xã hội, nếu các bạn chịu tu chịu sửa, chịu hưởng về thanh tịnh và phát triển tới vô cùng, các bạn sẽ làm đại sự chung cho nhân loại ở tương lai. Khối óc của các bạn là ánh sáng tại mặt đất. Trong trại này không có sự lao động của các bạn đâu có trật tự được. Trật tự là do sự sáng suốt của mọi tâm linh mà chúng ta xây dựng tâm linh càng ngày càng phát triển thì chúng ta thấy rõ ta là một khả năng tại mặt đất này.

Càng tu các bạn càng thấy rõ, gia đình chúng ta thiếu tu, gia đình chúng ta thiếu tâm linh. Chúng ta càng cố gắng tu hơn nhiều nữa để tương lai cống hiến cho gia đình, cho toàn dân, cộng hưởng sự thanh tịnh của tâm linh, hàng rào chân lý càng ngày càng bền vững, xây dựng cho quốc thái dân an ở tương lai.

ĐẶC SAN VÔ VI

Đại Hội Vô Vi Quốc Tế kỳ XI, năm 1992 tại HONGKONG, CHINA

“Du Hành Tự Thức”

Điều mà tôi nói đây là tôi đã thực hành, tôi thấy rõ, chính chúng ta làm việc cho chúng ta trước, nhiên hậu mới cống hiến cho người kế tiếp. Chớ không phải chờ tôn giáo này tới cho món quà, tôn giáo kia tới cho cái bánh, cũng ăn hết, không làm gì được. Mình xây dựng được luồng điển đi lên mình mới tiến tới vô cùng. Các bạn có một hột giống chút xíu mà các bạn có thể trồng được một cây dưa leo, trồng được một cây cà, không phải hột giống đó trồng được, mà nguyên khí của trời đất bất hợp tác thì không bao giờ trồng được, mưa bão triển miên làm sao trồng được cà, trồng được dưa leo, thì đâu đó nó phải có trật tự, trong thanh bình, mới tiến hóa được. Đó là cuốn kinh vô tự, vô tự chơn kinh, các bạn học ngay trong tình đời cũng như trong khám, chúng ta có thể tu sửa và thoát nghiệp tại thế gian, bớt đau khổ đi.

Chúng ta là người đau khổ, cần tu để thoát sự đau khổ, nhiên hậu mới ảnh hưởng sự đau khổ bên ngoài, tức là cứu giúp và xây dựng. Chúng tôi luôn luôn mong muốn mọi người thực hành, để trở về sự sáng suốt sẵn có của mọi người và tiến hóa tới vô cùng. Điều may mắn nhất của nhơn sinh tại thế gian này, với một cơ hội cuối cùng này, thiên cơ biến chuyển vô cùng, chỗ này lụt, chỗ kia bão, chết biết bao nhiêu người, chúng ta thấy xác ta chỉ là tạm thôi, cõi này cũng là cõi phù sanh, nay còn mai mất, nhưng mà tâm linh là vĩnh viễn! Cho nên chúng tôi có cái phương pháp gọi là Pháp

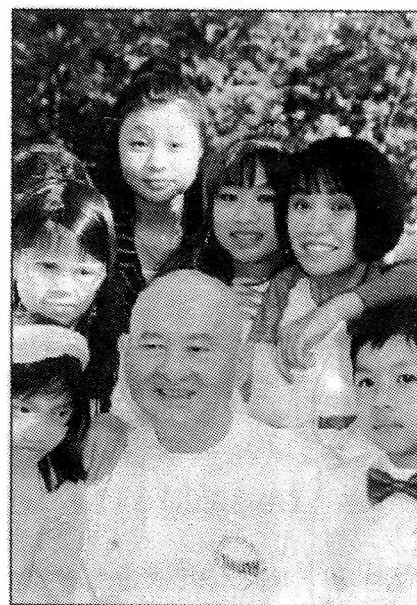
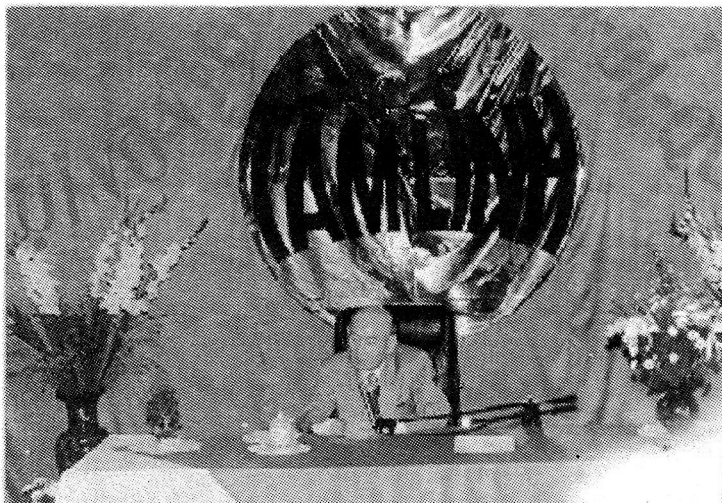
ĐẶC SAN VÔ VI

Đại Hội Vô Vi Quốc Tế kỳ XII, năm 1993 tại BRUXELLE, BELGIQUE

“Tâm Linh”

Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp, tự tu tự tiến chứ không có nhờ đỡ ai hết. Các bạn ở trong một khám, thiếu thốn, nhưng mà các bạn hiểu được bây giờ là không có thiếu thốn. Các bạn đang nâng niu bởi nguyên khí của trời đất, xây dựng cho các bạn tiến, không còn thiếu và không còn sợ nữa. Các bạn giữ thanh tịnh đâu sợ ai phá. Các bạn động loạn mới sợ người ta phá. Các bạn thanh tịnh đâu có ai phá các bạn được. Cho nên cần tu sửa chính mình trước hết chứ đừng có than oán. Càng than oán càng đau khổ, đâu có ai giúp mình đâu. Ngày ngày khó qua nhưng ngày ngày qua. Các bạn đã qua được nhiều ngày. Từ sự thiếu thốn này tới sự thiếu thốn nọ, các bạn là người đi trước những người giàu có sẽ bị thiếu thốn. Vui đi, sửa mình, từ cái không tiến tới không nữa mới đạt được một đường lối tốt đẹp cho tâm thức, xây dựng được tâm linh tiến hóa rõ rệt. Xứ ta chỉ thiếu tâm linh mà thôi!

Nếu các bạn đầy đủ tâm linh là các bạn không có mê tín dị đoan, không phải ông thầy bói nầy, bà thầy bói kia nói như vậy, không cần phải nghe, cần xây dựng tâm thức chúng ta quân bình và sáng suốt, hiệp khí cùng trời đất. Lúc đó chúng ta mới thấy ta là một khả năng. Đấng tạo hóa đã và đang xây dựng và đưa chúng ta trở về bốn góc. Xứ chúng ta là thiên quốc, không phải ở đây. Chỗ không có động đất, không có thiếu thốn, lúc nào cũng an vui. Tại sao chúng ta không bỏ công để làm một điều cho tất cả

Đại Hội Vô Vi Quốc Tế kỳ XIII, năm 1994 tại ALBERTA, CANADA

“Kỳ Quan”

mọi việc, bỏ công xây dựng cho chính mình trở về thiên quốc, cộng hưởng hòa bình. Thế gian miệng nói hòa bình mà đâu có hòa bình. Vẫn làm sai, từ cấp nầy tới cấp kia cũng là sai vì họ chưa biết lấy chính họ, vì họ chưa hiểu họ, họ phải làm sai. Chúng ta không trách họ mà chúng ta tự xây dựng để ảnh hưởng họ thì được! Không nên bôn ba phá hoại cơ đồ của Thượng Đế là tạo tội.

Cho nên tại sao chúng ta cũng có nhân dân, có quốc gia, có xứ sở nhưng mà khổ hoài, thiếu thốn hoài. Tại vì chưa hiểu được nguyên lý của trời đất. Nếu chúng ta hiểu được nguyên lý của trời đất thì một số người chúng ta ở trong nầy chúng ta cũng có thể xây dựng, kẻ trồng lúa, người trồng rau. Sự mưu sinh của chúng ta càng ngày càng đầy đủ và không thiếu thốn. Sự sáng suốt của chúng ta có. Trong trại cải tạo đã gửi nhiều món quà ra cho nhân dân. Nhiều cái lược rất đẹp. Những cái lược đó do đâu mà làm được, lược được một miếng nhôm cũng làm thành cái lược, lược được miếng sắt cũng làm thành cái dao. Lược thôi, chứ tiền bạc gì mà mua, thì thấy sự sáng kiến chúng ta có!

Chuyện nhỏ nhỏ nhắc cho các bạn hiểu, những gì các bạn có thể làm và các bạn tu thanh tịnh rồi, tương lai các bạn sẽ làm nhiều chuyện lớn hơn, còn hay hơn cả thế giới người ta đang có vì người ta chưa học được cái cảnh khổ cực như các bạn, thiếu thốn như các bạn, trí sáng như các bạn. Không

Đại Hội Vô Vi Quốc Tế kỳ XIV, năm 1995 tại LAS VEGAS, Nevada, USA

“Hợp Thức Hòa Bình”

có! Vì họ không có thiếu, họ dư thừa, họ đâu có hiểu cái thiếu là xây dựng cho trí sáng. Cái khổ là xây dựng cho tâm từ bi. Chúng ta đã khổ và xây dựng cho trí chúng ta càng ngày càng sáng, càng khổ càng muốn người ta giúp. Mà khi các bạn tu thoát nạn rồi, các bạn muốn giúp tất cả mọi người!

Như tôi hiện tại, đi khắp năm châu, giúp tất cả mọi người. Cần đến tôi là tôi phục vụ. Cần đến tôi là tôi xây dựng chứ không có chỉ đường phá hoại cho bất cứ ai. Lấy điều chính của trời đất mà xây dựng lấy mình. Cần khôn vũ trụ có thanh có trược mà chúng ta không hưởng thanh, mà nuôi trược, là chỉ có phá hoại cơ tạng và xứ sở mà thôi. Tham dục là phá hoại cơ tạng và xứ sở! Xây dựng tiến hóa, mưu cầu thăng hoa tốt đẹp thì trí óc chúng ta lúc nào cũng nhân hạ và vui tươi.

Nhân cơ hội này các bạn biết tu là các bạn sẽ tự thoát. Phương pháp của Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp là tự tu tự tiến, khổ khổ khổ mới bước vào biên giới của Phật Pháp là vậy. Chúng ta đã khổ nhiều, chúng ta không nên lưu ý chuyện khổ. Nhưng mà chúng ta nên lưu ý chuyện hóa hóa sanh sanh. Chúng ta biết được có đấng Tạo Hóa, đưa chúng ta đến đây để làm gì? Để học hỏi, học hỏi mọi sự kích động và phản động, nhận thức thảm cảnh chúng ta mới phát triển được tâm từ bi.

Chúng ta sống trong thiếu thốn, sống trong khổ cực, tự hành hạ tâm thân mà không biết xây dựng tâm

ĐẶC SAN VÔ VI

Đại Hội Vô Vi Quốc Tế kỳ XV, năm 1996 tại BANGKOK, THAILAND

“Âu Á Tương Hội”

thân, chúng ta buông bỏ tất cả đi, không sao! Đấng toàn năng đang điều dắt chúng ta, đang xây dựng cho chúng ta, đang ban nguyên khí cho chúng ta cộng hưởng hòa bình, chúng ta hưởng tâm về đó tự tu tự tiến thì tương lai chắc chắn có kết quả tốt đẹp. Nhân loại sẽ hưởng món quà tinh vi nhất của người Việt Nam đau khổ đã tìm được trong thực hành. Như tôi chẳng hạn! Ngày hôm nay tôi đi khắp thế giới, nói cho mọi người biết. Chính phần hồn của bạn từ không giới đến, rồi các bạn phải ra đi với hai bàn tay không.

Ngoài này, người Mỹ giàu có lắm, tiền bạc nhiều, nhưng mà không hiểu nguyên lý này. Họ đến từ không và họ trở về với hai bàn tay không mà đòi hỏi tranh chấp cho nhiều để làm gì. Ôm của đầy hết, lúc chết cũng ra đi với hai bàn tay không, không biết được phần hồn có cơ hội tiến hóa tới vô cùng là một điều lắm lỗi nhất. Biết được nhân quả, nhân nào quả nấy rõ ràng. Các bạn trồng đậu nó ra đậu, trồng cam nó ra cam, trồng rau nó ra rau, mà nhờ nguyên khí của trời đất nó mới hình thành. Nhưng mà chúng ta không thể quên được sự cấu trúc của trời đất tinh vi vô cùng. Nhìn khối óc của các bạn, xác thân của các bạn chẳng chịt bao nhiêu thần kinh, từ khối óc tới cơ tạng. Một sợi hư là toàn thân phải hư. Trong trại các bạn cũng thấy nhiều người bệnh, nhức nhối la lô khổ cực là chỉ có một sợi thần kinh thôi.

Cho nên khối óc chúng ta hiểu được. Hưởng về thanh tịnh tu, hưởng về nguyên khí của trời đất mà xây

ĐẶC SAN VÔ VI

đựng. Thượng chánh thì hạ sẽ được cứu. Thượng bất chánh thì hạ tắc loạn. Bên trên chúng ta bất chánh, cứ suy nghĩ chuyện sai lầm, tranh đấu, giết hại, mưu mô thì cơ tạng chúng ta sẽ lâm bệnh.

Các bạn thấy những người tài giỏi mưu mô lường gạt ở ngoài đời cho giàu có. Rốt cuộc chết ra đi với cái gì? Hai bàn tay không! Các bạn đã chứng nghiệm rõ ràng, thấy rõ ràng, ông bà cha mẹ chúng ta đã ra đi bằng hai tay không, chứ có ai được cái đồng xu nào đâu, mà đòi hỏi cho kỳ được từ xu từ cúc, tranh đấu giết nhau, sai lầm, đi ăn cướp đủ chuyện hết, là cái chuyện sai lầm của tâm thức, nhận định sai hiểu sai, làm sai là vậy. Chúng ta tu lập lại quân bình khối óc thì chúng ta dễ buông bỏ không có tham gia cái điều sai mà hưởng về điểm chánh để phát triển tới vô cùng.

Chánh khí là quan trọng! Người Việt Nam có chánh khí! Dự bao nhiêu cuộc chiến tranh vẫn qua được, bao nhiêu sự hù hiếp của vật chất vẫn qua được, bao nhiêu sự thiếu thốn của tình đời vẫn vượt qua tới ngày nay. Bây giờ kiểm điểm lại chúng ta thấy chúng ta thiếu cái gì? Đang thiếu tâm linh! Dũng mãnh đi về thiên quốc đi, thì thế gian sẽ hòa bình tốt đẹp và chúng ta sẽ là món quà quý cho nhân loại ở tương lai. Chúng ta cũng có khối óc mà chịu tu chịu phát triển thì

mọi người có một chiều hướng phát triển tốt đẹp. Chúng ta sẽ cho mọi chúng sanh biết, nên sửa mình thay vì tranh chấp. Càng sửa càng tiến thì mới là sửa. Càng sửa càng không tiến là chế độ sai.

Cho nên sửa mình để tiến hóa là chánh gốc, lý luận ôm sách vở người nầy, ôm lý luận của người kia, ôm xử nầy ôm xử nọ vào tâm nhưng mà xử ta, ta không khai triển, làm gì kinh tế có thể dồi dào được! Phải khai triển ngay tâm thức của mọi người dân, phát triển khối óc, bằng lòng đóng góp, thật sự xây dựng thì vui biết là bao nhiêu. Số người chúng ta đang có hiện tại. Một số anh em trong khám này biết thương yêu nhau trong xây dựng. Ngày đêm lo sửa lo tu là đem lại hòa khí trong trại. Ngay trong trại nầy có thể ảnh hưởng xã hội bên ngoài được.

Chúng ta nên làm liền, xây dựng liền, sửa mình, nghiêm chỉnh, hòa hợp với càn khôn vũ trụ. Giữ nghiêm luật của Trời Đất mà thực hành thì phạm tâm chúng ta không có, sự cướp giết sẽ tiêu tan. Trong óc chúng ta không nuôi dưỡng sự phá hoại thù hận nữa. Xây dựng để tiến hóa thì xã hội tương lai sẽ được tốt. Con em ta sẽ được vui, chung sống hòa bình cả càn khôn vũ trụ không phải là một cái chỗ xử sở nhỏ hẹp như thế nầy được. Chúng ta đã làm chủ cái thể xác nầy, cái tiểu thiên địa nầy. Trong

tiểu thiên địa các bạn có kim mộc thủy hỏa thổ, có âm có dương, có nóng có lạnh, có đầy đủ hết, mà các bạn không làm sao quân bình được vì chưa hòa với nguyên khí của trời đất.

Cho nên ngày nay các bạn mà nghe lời tôi. Tôi là người đã thực hành, đã đạt được và diễn tả cho các bạn thấy rõ mọi sự việc trong tâm thức của các bạn. Các bạn bằng lòng thực hành thì các bạn là tôi, chúng ta đồng hành đồng tiến trong xây dựng, chứ không phá hoại, thì xử chúng ta sẽ giàu mạnh và vui sướng vô cùng. Thực hiện tình thương và đạo đức là khí giới tối tân nhất cả càn khôn vũ trụ bây giờ. Phải biết thương yêu và phải biết tha thứ. Nếu các bạn không có chiều sâu của tâm đạo làm sao biết thương yêu và tha thứ. Miệng nói thương yêu, miệng nói ân xá, nhưng mà theo dõi thì cũng chưa có được, mà để cho phạm nhân tự thức, cố gắng trong khả năng của chính nó, hòa hợp với xã hội cùng càn khôn vũ trụ là vui biết là bao nhiêu, sẽ sáng chế nhiều điều hay, xây dựng cho xã hội càng ngày càng tốt, càng văn minh, siêu việt hơn, tốt đẹp hơn.

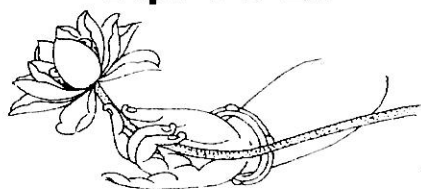
Các bạn khổ, các bạn mới thấy là cái hồn đang lãnh đạo thể xác, chứ không phải thể xác lãnh đạo cái hồn. Cái xác là tạo sóng sông mê mà thôi. Cái hồn mới lãnh đạo thể xác.

Mà cái hồn các bạn càng ngày càng sáng suốt, biết gốc gác của các bạn, các bạn đâu có phá hoại thể xác. Các bạn không có hành hạ thể xác nữa thì các bạn sẽ không còn bệnh hoạn, không có tạo sự tiêu hao cho xã hội. Kinh tế chúng ta sẽ dồi dào, mọi người đều khỏe mạnh và tươi sáng, trí sáng tâm minh, vui hòa tốt đẹp.

Hôm nay có duyên lành tôi thổ thề cùng các bạn. Chính tôi cũng là một tội nhân, cũng là một tội hồn bị giam hãm trong thể xác như các bạn. Ngày hôm nay tôi tu đạt được quân bình, thoát khỏi cảnh đau khổ triền miên trong cuộc sống. Bây giờ tôi 75 tuổi vẫn vui, vẫn khỏe mạnh. Các bạn nghe âm thanh tôi thì các bạn thấy, âm thanh tôi cũng như tuổi trẻ, bằng lòng dẫn thân tu học để đóng góp cho nhân loại chứ không phải để dành riêng cho cá nhân tự hưởng.

Cho nên tôi dấy công theo đường lối mới của khoa học, thân bằng để cho các bạn nghe, êm ả và thức tâm, tự sửa mình sẽ có giấc ngủ ngon và tinh thần phục vụ tốt ở tương lai. Chúng ta biết được khối óc của chúng ta, chúng ta phải kính trọng tất cả những khối óc đã đi trước. Vì sao họ bị đau khổ, vì sao họ bị luân hồi thành cầm thú? Vì khối óc của họ không có xây dựng. Họ đi lúc đó thì đường lối rất đúng, nhưng mà bây giờ phân tách ra thì thấy rõ họ không hiểu

ĐẠI TỬ BI

Ngày xưa còn bé, tôi thường lân la đến ngôi chùa gần nhà để được nằm lăn ra trên nền gạch đỏ mát rượi, ngửi mùi nhang thơm ấm áp, nghe tiếng mõ chuông vui tai, nhìn tượng Phật to lớn uy nghi trong không khí trang nghiêm, đếm những loại trái cây trên bàn thờ và mục tiêu tối hậu là để xin... OẢN.

Đại tử bi, đại trí, đại dũng, đại hùng, đại lực... Nam Mô Bốn Sư Thích Ca Mâu Ni Phật, những câu này kể hàng chữ trên vách tường đối với đầu óc non nớt thật quá xa lạ. Ngày ấy chỉ nhận biết rằng những khuôn mặt ở trong ngôi chùa rất hiền, những cử chỉ nhẹ nhàng, lời nói êm dịu, ánh mắt vui tươi thân thiện, vậy thôi. Ngày nay, đếm bước trên đường Đạo, bằng sự dẫn thân của một vị chân tu vô vị lợi, qua sự suy xét kỹ càng thì ba chữ ĐẠI TỬ BI đã quá rõ ràng như một cộng với một là hai.

Từ Đồi qua Đạo, Thầy cũng như cha mẹ, con cái khôn ngoan thương đã dành, con khờ cái đại thì càng thương và lo lắng nhiều hơn nhưng, phương diện nào cũng

đều có giới hạn. Dù thương con cái bao nhiêu, cha mẹ nào cũng không thể dung chứa những đứa con hoang đàng, phá làng phá xóm, giết người cướp của..., mà bắt buộc phải để cho luật pháp xử trị. Đạo cũng thế dù cho lòng từ của một bậc chơn sư có phủ đầy chúng sinh cũng không thể nào đi ngược lại cái luật tiến hóa của Trời đất, luật nhân quả.

Tiên học lễ hậu học văn, tôn sư học đạo, kính tổ trọng thầy.

Nhiều người không biết tự trọng, tự giác, quen thói hỗn ẩu ngang ngược, khinh thường luật Đạo, khoác áo tu giả dối, lấy Đạo tạo Đồi. Hạnh đức cao quý của một con người là sự chơn thật, dụng tâm đời lừa đảo sự thật thà của một người tu và lòng Đại tử của một bậc Thầy thì cái tội phá Đạo, phạm thượng chắc chắn không nhỏ.

Nhân nào quả nấy, ánh sáng từ bi có bao phủ đến đâu cũng không thể xoay ngược chiều bánh xe luân hồi lục đạo.

Honolulu, Hawaii
Đào Nguyên

nguyên khí của trời đất. Họ không hiểu tình trời, họ không hiểu phần hồn. Cho nên họ nuôi dưỡng ác mộng mà không thành đạt, kết quả không thành đạt. Lúc chết rồi cũng không được cái gì hết.

Mọi người theo thì chỉ có khổ thôi. Bây giờ chúng ta đây tự xây dựng lấy chính mình, tự khám phá cái tài sản cuối cùng của Thượng Đế đã ân ban là tiểu thiên địa, là thể xác và khối óc của chúng ta, mà đạt tới thanh tịnh thì chúng ta có một tài sản vô cùng của Thượng Đế đã ân ban, chúng ta không thiếu thốn, vui xây dựng để tiến hóa, cộng hưởng hòa bình với nguyên lý của trời đất. Lúc đó các bạn mới dễ tha thứ và thương yêu, quý trọng từ cọng cỏ, cọng rau, một cái gì của trời đất đã hình thành các bạn đều quý trọng, không nuôi dưỡng phá hoại nữa thì xứ sở chúng ta mới được thái bình tốt đẹp, ảnh hưởng cả thế giới ở tương lai.

Chỉ có người đau khổ làm được thôi. Người sung sướng không bao giờ làm được. Người cầu cúng thần thánh cũng không làm được. Người đau khổ như các bạn là người biết, muốn tìm thực chất của chính mình để thoát tục. Thoát tục là thoát cái cảnh khổ ở thế gian này. Tiến về sự thanh tịnh, sáng suốt, vui tươi của trời đất mà tiến hóa. Phần hồn là chánh, xác là tạm thôi, các bạn có bao nhiêu tỷ bạc rồi rồi cuộc cũng là chôn dưới

mấy tấc đất đó thôi. Tạm! Cái phần hồn là chánh. Căn cứ trong đạo đức. Các bạn bây giờ có thể xác là tài sản của Thượng Đế, mà các bạn không đạo đức là không chịu xây dựng cho thể xác tốt. Không xây dựng cho thể xác khôi phục trật tự là các bạn người xấu. Các bạn bằng lòng tu sửa để khôi phục trật tự hòa hợp với càn khôn vũ trụ thì các bạn mới thấy là thật sự tôi có cơ hội thoát nghiệp tâm. Tôi

nói đến đây cũng là nói rất dài, cầu mong các bạn nghe đi nghe lại nhiều lần sẽ hiểu các bạn nhiều hơn. Các bạn là một khả năng của vũ trụ không nên quên bạn mà gieo hận thù vô ích, không lợi lộc cho tâm thân cũng không ích gì cho quần chúng. Thành thật cảm ơn sự đón nghe của các bạn.

Quý thương,

Lương Sĩ Hằng

THƯƠNG THẦY

*Thương Thầy chẳng phải thương không,
Thương Thầy con phải tìm đường con đi.*

*Thương Thầy con phải duy trì,
Xác thân tứ đại kịp kỳ tiến thăng.*

*Thương Thầy con cởi xích thằng,
Bụi trần rũ sạch chẳng mang làm gì!*

*Thương Thầy con phải nghĩ suy,
Thầy ban mối đạo con thì sửa tâm.*

*Thương Thầy con những khóc thầm,
Lệ rơi lác đác con mong tìm về.*

*Thương Thầy khó nhọc trăm bề,
Dạy cho hiểu biết đường về quê Cha.*

*Thương Thầy học nhẫn học hòa,
Huynh đệ tử muội một nhà tiến thăng.*

T.L.

NHỮNG GIỌT NƯỚC MẮT

Khởi đầu cho cuộc đời tôi là những giọt lệ, một tiếng khóc oe oe, tiếng khóc của một đứa trẻ sơ sinh. Những giọt nước mắt đó đã tiếp tục làm hành trang trong suốt quãng đời của tôi, cùng tôi miệt mài theo năm tháng — những cuộc chia tay giữa tôi và mẹ tôi trong một góc hẻm sau khi người đặt nọ hôn tạm biệt lên trán tôi đã làm cho tôi khóc òa lên khi bóng người khuất dần vào một ngõ rẽ, các buổi gặp gỡ rời rạc gần như hờ hững giữa tôi và ba tôi mỗi khi người về phép cũng đã làm cho tôi rưng rưng nước mắt...

Rồi ngày tôi già từ sân trường, già từ gia đình, già từ bà nội tôi, già từ quê hương, tôi cũng đã khóc và khóc thật nhiều khi không biết tương lai sẽ đi về đâu nơi xứ lạ quê người. Và những giọt nước mắt đó lại theo tôi vượt đại dương, băng qua mây ngàn tới tận xứ Hoa Kỳ để chứng kiến sự nghiệt ngã trong đời tôi. Chúng nó đã theo tôi chạy rong trên

xa lộ với nỗi buồn phiền và tâm sự rối ren không bến đỗ, cùng tôi quay cuồng dưới ánh đèn màu nơi vũ trường để quên đi cuộc đời sẫu khổ và thốn thớt với tôi mỗi khi Tết đến trong nỗi nhớ nhung xa gia đình. Tất cả những sa đọa, những đam mê, buồn bực, trống vắng, cô đơn, mặc cảm, tự ái, những thiếu thốn thương yêu là một bối cảnh của một cuốn phim mà trong đó giọt nước mắt của tôi là vai chính. Lắm lúc tôi đâm ra chán ghét nó, ước gì nó không còn tồn tại tại thế gian này nữa. Tôi tự biết trước sau gì thì tôi cũng phải đi cho hết cuộc đời này nhưng thủy chung tôi vẫn mong sao rời bỏ những giọt nước mắt đó lại cái mốc thời gian mà tôi không muốn nhớ. Nhưng than ôi, nó vẫn lẻo đẻo theo tôi trong một chuyến hành trình dài đằng đẵng mãi đến tận dãy Hy Mã Lạp Sơn với niềm ao ước tâm sự học đạo. Thất vọng. Kế hoạch bãi bỏ. Hy Mã Lạp Sơn vĩnh viễn bị nhốt kín trong quyển *Tây Tạng Huyền Bí* nằm một góc nào

đó trên kệ sách. Những giọt nước mắt đó lại tiếp tục cuộc trốn tìm giữa tôi và đạo, chúng nó theo tôi mấy trăm cây số, viếng thăm chùa Vạn Phật Thành vào một buổi sáng mùa hạ. Đứng trước Phật đài, sau cặp mắt kính đen, chúng nó đã tha hồ tuôn ra xối xả mà không hề sợ người khác nhìn thấy, để rồi sau cùng cũng chính chúng nó cùng tôi bỏ lại Vạn Phật Thành nhỏ dần sau dãy núi khi hoàng hôn buông xuống, bỏ lại lòng hăng hái xuất gia cầu đạo, bỏ lại lời kêu gọi của vị sư cô: "*Pho tượng này mới thỉnh từ Trung Quốc qua, bà con cô bác sớ chân Phật đi để Phật hộ độ cho.*" Tôi đã thiếu thốn. Tôi đã thật sự đang khao khát một đời sống tâm linh. Con tim tôi đang ngấn lệ.

Tưởng chừng như những giọt nước mắt đó không có được một ngày hân hoan nhưng rồi bỗng có một hôm chúng nó lại tung tăng nô đùa trước mặt tôi với nỗi vui mừng khôn tả. Tôi, như một con bướm vừa cắn kén chun ra, bay lượn tự

THIỆN VIỆN NHÃN HÒA

*Nhãn Hòa hai chữ ấy Thầy ban,
Tu đạo nghe qua khỏi luận bàn.
Hành triển từ nay tâm tự thức,
Thức hôn qui hội trở về mau.
Cha trông mẹ đợi đã từ lâu,
Học thanh học trước nơi trần thế!
Học nhãn học hòa với đệ huynh.
Thầy thấy, Thầy thương, Thầy dìu bước,
Bước từng bước một, bước cho siêng.
Đêm ngày tu sửa ta hành tiến,
Tiến mãi tiến hoài tiến về Thiên.*

N.T.T.L.

THIỆN VIỆN HAI KHÔNG

*Hai Không Thiện Viện trên đời,
Bốn bề phẳng lặng là nơi tu hành.
Tâm linh cơ sở Cha ban,
Mỗi người mỗi ý góp bàn dựng xây.
Niệm Phật tâm niệm đêm ngày,
Niệm hành dẫn bước nghỉ ngơi trà đình.
Suối chiều róc rách tịnh thình,
Huynh tử hành trình dẫn bước về tu.
Tịnh cốc nằm ở một khu,
Gió hiu hiu mát đắm say ngồi thiền.*

N.T.T.L.

do dưới vòm trời rộng lớn, tấm
mình dưới ánh nắng ban mai
trong khu vườn đầy hoa lá.
Những hối hận ăn năn, sự xúc
động chân thành đối với đấng

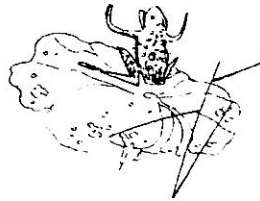
Cha lành, lòng biết ơn vô bờ
bến đối với người Thầy kính
yêu chợt đến với tôi trong giấc
thiền giữa đêm khuya thanh
vắng đều có giọt nước mắt

của tôi dự phần mặc dầu tôi
không hề gửi thiệp mời đến
nó. Và tôi đã hiểu tất cả nghịch
cảnh đều là bài học cho tôi
thức tâm và tu sửa để tiến
hóa. Tôi từng vấp ngã để rồi
lại đứng lên tiếp tục chuyển
công du còn lại của cuộc đời
tôi mà trong đó những giọt
nước mắt là bạn đồng hành.
Vậy, tôi xin cảm ơn Thầy tôi.
Tôi xin cảm ơn người đã truyền
pháp cho tôi, đã đem đến cho
tôi niềm tin, một điểm tựa của
tâm linh. Chính người đã dìu
dắt tôi khi tôi yếu hèn, nhắc
nhở tôi khi tôi sa ngã, tha thứ
và thương yêu tôi khi tôi tội
lỗi và giáo dục tôi phải tự rèn
luyện bản thân và tin vào khả
năng sẵn có của chính mình.
Và giờ đây linh hồn tôi không
còn bị bơ vơ lạc lõng như một
con ma trời nữa mà chỉ có một
con đường tu tiến thẳng về với
Đấng Cha Trời, nơi đó không
có sự đau khổ và không còn
có những giọt nước mắt rơi
một cách cầu thả mà chắc có
lẽ phải rơi trong trật tự vì tôi
nghe nói cõi trời đâu đó đều
có trật tự.

Nếu người ta đã có thời
hát lên bài ca *Một bông hồng
cho mẹ* viết được một áng văn
Một Bông Hồng Cho Cha, thì
tại sao tôi lại không có thể
rơi lệ khi dâng lên *Một Bông
Hồng Cho Thầy*? Cuối cùng
thì những giọt nước mắt của
tôi, chúng nó đã trưởng thành!

Võ Thu Sương

NGỘ ĐẠO

Với lòng thành kính yêu thương Đức Thầy Lương Sĩ Hằng và PLVVKHHBPP tôi xin kể lại giai đoạn ngộ pháp. Sự mầu nhiệm của Đạo pháp cùng sự yêu thương của Người truyền pháp xin gửi đến những ai đang bệnh hoạn đau khổ không lối thoát sẽ có con đường sáng để giải mở tâm linh.

Chỉ còn 10 ngày nữa là đến ngày đi mổ. Cuộc giải phẫu này đã quyết định hơn 1 tháng sau gần 10 tháng giằng co vì những cơn đau nhức hành hạ. Nguyên nhân là một chiếc xe truck lớn làm đường đụng vào xe của chồng tôi. Bốn đốt xương sụn ở cổ bị bể. Bác sĩ nói nếu không giải phẫu sẽ đến tình trạng tê liệt toàn thân, có Bác sĩ lại nói không nên vì cũng sẽ gặp nhiều nguy hiểm. Từ một gia đình hạnh phúc, những năm tháng gần đây làm ăn thất bại những xung đột tình cảm khi bảo lãnh gia đình sang. Nó như một sợi dây thòng lọng thắt vào cổ tôi. Sau 2 năm lấy lại thăng bằng tưởng đã thoát nhưng đến

đầu năm 1995. Ngày 19/1/95 tôi nhớ mãi ngày tháng ấy đã đưa gia đình tôi sang một giai đoạn khác, tăm tối hơn, khổ sở hơn. Tai nạn đến, chồng tôi từ một người khỏe mạnh, đầy nghị lực đi theo cái ngày tháng này biến thành con người bệnh hoạn, tâm tính bất thường.

Tôi chưa chết nhưng biết mình đang sống trong địa ngục. Tôi không còn muốn đốt nhang hay đi chùa, tôi nghĩ Trời Phật đã bỏ rơi tôi, than Trời trách đất, đau khổ tận cùng tôi nói: “Ông Trời ơi, xin Ông hãy giết con đi, sao lại cho con hết cảnh khổ này đến cảnh khổ khác. Con không chịu nổi nữa đâu nếu không xin Ông hãy tha và cứu con.” Sau cơn bồi hồi xúc cảm đó tư tưởng tôi ngày càng hướng về một tôn giáo nào đó Phật hay Chúa tôi cũng không biết, tôi muốn chồng tôi tu, tôi đang mong chờ một sự giải thoát nào đến mà chắc chắn là con đường Đạo.

Chồng tôi tuy quyết định mổ vì không chịu nổi những cơn đau nhức hành hạ nhưng

thường gặp những cơn ác mộng, anh thường thấy mình nằm liệt trên giường, thân hình tiều tụy, vợ con đi mất hết nên lo sợ và gay gắt với tôi, tôi như đang bị hành hạ trong nỗi oan tình. Mỗi ngày cuộc sống tôi chìm dần vào địa ngục trần gian tôi thật muốn giải thoát cho chồng tôi, hay giải thoát cho chính tôi.

Tôi chờ chồng tôi đến thăm người anh chồng để bớt sự căng thẳng (anh Toàn cũng thiên PLVV) anh Toàn nói với chồng tôi là: *Mày thử thiên đi nghe nói ai mà Tu Thiên thì sẽ được gia hạn 12 năm đó.* Sau vài lần tới lui anh chồng tôi đều khuyên như thế nhưng chồng tôi không màng nghĩ đến. Tôi biết chồng tôi không tin. Và cho đến hôm 20.11.95, một sự tình cờ tôi gặp anh TL trong tiệm thuốc bắc, tôi được biết anh TL là nhà tướng số. Qua vài câu nói của anh về tôi, tôi rất ngạc nhiên và thấy ông này thật tài tình. Tôi hẹn 10:00 sáng mai tôi tới xem vận mạng.

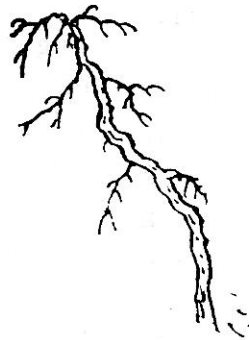
Tôi ra về với lòng hy vọng

THIÊN VIỆN VĨ KIÊN

*Thanh đài gót ngọc tẩu đáo lai
Nhàn khang xuân thủy tâm vô sự
Thiên Địa quy nguyên nhân hữu dụng
Qui qui tẩu tẩu bá gia gia.*

THIÊN VIỆN NHÃN HÒA

*Nhã Hòa nay đã tạm xong,
Hắc hồ phẳng lặng du thuyền dạo chơi.
Rừng thông bát ngát tuyệt vời,
Đường mòn xe chạy dẫn người về tu.
Nhã Hòa mở cửa đón chờ,
Người trần thức tỉnh trùng tu trở về.
Nhã Hòa chẳng có khen chê,
Thầy ban mỗi đạo, Thầy phê ý Trời.*

một điều gì mà chính tôi không rõ. Suốt đêm tôi thật khó ngủ, không biết phải nói sao để chồng tôi chịu gặp ông thầy tướng số này vì với bản chất cứng rắn và không tin vào bói toán, lúc nào cũng đá kích mấy ông thầy bói nói láo ăn tiền. Ngay cả ông cha hay thượng tọa ở đây chồng tôi chưa bái phục một ai, luôn miệng chàm biếm vì không tin trên đời này còn có minh sư... Nhưng cuối cùng tôi cũng đưa được chồng tôi đi. Đứng trước cửa nhà anh TL định bấm chuông thì anh TL mở cửa.

N.T.

Bằng cử chỉ thâm tình hai tay bắt lấy tay chồng tôi mời vào nhà, rót trà mời khách anh TL bảo:

— Đêm qua tôi khó ngủ, sáng nay 5 giờ thức dậy sau khi thiền tôi làm bài thơ, tôi biết hôm nay có khách quý đến nhà. Tôi đứng ngoài patio thấy anh tôi biết ngay quý khách đến rồi. Tôi xin đọc bài thơ tặng anh.

Tôi không nhớ rõ lời thơ đại ý nói về người tu thiền nào đó với đầu óc hoang mang tôi còn tâm hồn đâu mà văn với thơ. Anh TL hôm nay khác với anh TL hôm qua tôi gặp. Anh kể thật dài về cuộc đời anh, một TT Hải Quân trong 9 năm học tập anh đã học thiền, rồi anh lại nói:

— Tôi biết hôm nay điển chiếu tôi.

Tôi không hiểu điển là gì cũng không hỏi, anh lại nói

N.T.

ĐẶC SAN VÔ VI

tiếp:

— Tôi biết anh bệnh nặng đang ở nhà chữa bệnh không có đi làm.

Chồng tôi gật đầu, đôi mắt nhìn thẳng vào mặt anh TL. Tôi cũng thấy lo, đã hơn hai giờ đồng hồ rồi mà anh không coi cái gì hết. Nhìn thẳng vào mặt chồng tôi anh TL nói:

— Anh tu thiền đi sẽ giúp anh thoát khỏi cơn này, anh đang bị sao thiên không chiếu. Tai nạn này anh không thoát đâu, cơn cuồng phong bão tố này cho nước dâng lên để đưa con cá đang mắc cạn về với đại dương. Chỉ có thiền anh mới thoát được.

Rồi anh TL ngồi giữa nhà chỉ cách hành thiền, từng bước, từng bước một. Tôi chưa bao giờ thấy chồng tôi ít nói đến như vậy, còn anh TL suốt 4 tiếng thao thao một mình để kêu chồng tôi tu. Bao nhiêu điện thoại đến, cả cái hẹn với khách anh cũng bỏ luôn. Đến 2 giờ chiều tôi xin phép về anh TL bảo tôi về trước ảnh sẽ đưa chồng tôi về để xem địa lý cho nhà tôi thật tốt. Tôi sợ quá nói anh xem bao nhiêu cho tôi biết, anh trả lời thật ngắn gọn:

— Tôi đến làm để lấy phước không tính tiền.

Tôi chỉ biết cảm ơn vì suốt 4 tiếng rồi anh cũng đã free. Khi mọi việc xong, trước khi ra về anh TL nói với chồng tôi:

— Anh tu đi, một ngày rất

gần đây anh sẽ gặp người tối cao trong đạo thiền.

Anh TL ra về, còn chồng tôi cứ lặng thinh không nói gì. Tôi khuyên, anh thử thiền xem sao, anh Toàn cũng nói vậy. Cuối cùng thì tối đêm đó, tôi không sao quên được, như một người hành thiền lâu năm chồng tôi ngồi xuống Soi Hồn, Pháp Luân, Thiền Định. Sau hơn 30 phút anh mở mắt kể lại cho tôi nghe bằng giọng nói thật bàng hoàng xúc động, không thể tưởng tượng được. Anh được đi lên trời, thấy được tiên nữ, tướng trời cùng Ngọc Hoàng Thượng Đế, sau đó lại thấy anh là một chú tiểu, chú tiểu này theo thời gian lớn dần qua thật nhiều kiếp tu. Tôi nghe mà như rơi vào câu chuyện thần thoại.

Thế là ngày 2 lần trưa và tối đều thiền, ăn chay trong suốt 10 ngày, tôi thấy trong ánh mắt chồng tôi đã thấy được sự mâu nhiệm. Tôi thật vui mừng vì biết tôi đã chọn đúng đường. Nhưng rồi ngày mỗ đã tới 30.11.95. Sau 10 ngày quên đi sự lo sợ rồi ren, hôm nay lại đến. Trước khi vào phòng mổ, tôi thấy nước mắt chồng tôi chảy ra. Lần đầu tiên tôi thấy chồng tôi khóc... Cánh cửa phòng đóng lại. Người y tá Mexican nói với tôi hãy bình tĩnh cầu nguyện, anh ta sẽ trở lại. Nửa tiếng sau người y tá trở lại nói:

— Không sao, lúc đầu BS

cũng lo vì thấy anh ta khóc nhưng sau đó anh ta cười và nói BS bắt đầu đi tốt lắm.

Sau khi tỉnh lại chồng tôi kể:

— Anh sợ quá, vừa niệm Phật vừa kêu ông Tám ơi cứu con với, sợ ông Tám nghe không rõ anh kêu luôn ông Lương Sĩ Hằng ơi cứu con. Sau đó anh thấy bình tĩnh để đi vào cuộc mổ.

16 ngày nằm trong bệnh viện luôn niệm Phật và cầu cứu với Đức Thầy nửa mê, nửa tỉnh lúc nào chồng tôi cũng thấy có một vị sư áo lam ngồi bất ẩn trên đầu giường, ma quỷ đến quấy phá thật nhiều nhưng sợ vị sư kia mà đi. 16 ngày sau khi mổ thân thể tiêu tụy, mất hơn 30 pound, cái chết như gần kề, cứ hết morfin là chồng tôi không thở được. Ở giữa sự sống và sự chết chồng tôi chỉ biết hướng về Trời Phật, hướng về ông Tám, Người mà chưa một lần diện kiến nhưng suốt 16 ngày này khi nào mở mắt chồng tôi đều nói ông Tám đã cứu anh. Sau 2 ngày xuất viện 18.12 95. Đức Thầy đến thăm T/Đ Culver City. Thân mang gọng sắt trên đầu chân đi không vững, thế mà nghe tin ông Tám về chồng tôi nôn nao muốn diện kiến cùng Người. Hơn 16 năm chung sống tôi chưa thấy có sự lạ lùng này, chồng tôi hết lòng bái phục một nhà truyền giáo. Biết mình được cứu sống nhờ vào con đường đạo, chấp nhận

ĐẶC SAN VÔ VI

sự sống và sự chết qua sự hành thiền dù thời gian thật ngắn ngủi. Được diện kiến Thầy, được lay tạ ơn Thầy, được nói lên sự huyền diệu cùng Thầy và Thầy bảo:

— Hết chết rồi, lo tu đi.

Tôi thấy chồng tôi như có sức mạnh vô hình để tăng thêm sự sống, để được tiếp tục hành thiền. Mỗi ngày sống trong sự đau nhức, từng giây từng phút, những đau đớn từ thể xác tinh thần, ở cái tuổi hơn 40 này đã từng tung hoành ngang dọc này, phải đành bó tay. Với tôi người anh hùng của tôi ngày nào giờ đây như con chim đại bàng gãy cánh. Tất cả được đi vào 3 pháp. Sau 4 tháng chụp hình lại mới biết BS giải phẫu khi đóng cây sắt để đỡ xương cổ cho chồng tôi đã đóng chặt tay hơn nên chạm vào hệ thống thần kinh và bỏ sót lại một mảnh xương sụn 2mm dù rằng ông đã lấy ra hơn 20 miếng xương sụn bể đã biến thành màu tím, và 2 đốt xương lưng hở vẫn còn đó. Với tình trạng sức khỏe không đủ BS không dám mổ nữa. Thế mà chồng tôi cũng không đến nỗi nằm liệt, vẫn có thể đi tới lui dù rằng phải chống gậy. BS cũng thấy khó hiểu. Christopher trong phim *Superman* chỉ giải phẫu 2 đốt xương cổ mà đã đi xe lăn thì với chồng tôi sao còn chống gậy mà đi được ?

Tình thương Thầy ban là sức sống mà chồng tôi nhận

được trong giờ Thiền Định. Nghị lực tăng cao khi được nhìn Thầy bằng xương, bằng thịt từ ánh mắt, gương mặt, giọng nói từ bi lúc nào cũng an ủi, khuyên chồng tôi cố gắng tu hành. Như một đứa con đi hoang, lạc loài sau bao nhiêu năm tháng giờ được vòng tay thân yêu của người Cha đón nhận, được sưởi ấm bằng những giọt nước đong đầy thương cảm cho đứa con bệnh hoạn biết quay hướng tìm về. Sức sống tăng dần và tình trời cũng từ đó mà nhận được. Sau một năm, tết năm 97 Thầy có tặng bài thơ chúc tết:

*Thanh bình cũng tại do chơn tâm
Kiến thức thanh quang chẳng tái tâm
Phát triển qui nguyên duyên tự đạt
Một năm thoát nạn một năm tâm.*

Chồng tôi xúc động, lặng im nhớ lại những kinh hoàng đã qua *Một năm thoát nạn một năm tâm*. Chồng tôi luôn nói Thầy tặng cho riêng anh. Tôi là người chứng kiến rõ nhất, với tôi lần đầu gặp Thầy, tôi chỉ vì thương chồng mà đi chứ tôi chưa cảm nhận được gì ngoài ánh mắt Thầy nhìn xuyên qua đầu tôi làm tôi thấy giứt mình. Tôi có lần thiền trước khi gặp Thầy, nhắm mắt Soi Hồn tôi thấy 5 con quỷ trong áo kim tuyến vàng đỏ, đầu có sừng cùng hiện một lúc gương mặt kinh dị làm tôi khiếp vía.

Từ đó tôi không dám thiền chỉ hết lòng lo cho chồng tôi tu. Chồng tôi tu là tôi được cứu rồi. Càng ngày tôi thấy được tôi đang sống trong sự bình thản, việc làm nhiều hơn, yêu thương gắn bó hơn. Cái gánh thương đau kia ai đã gánh cho tôi? Vì tôi lo sợ sau khi chồng tôi mổ tôi sẽ xuống sâu thêm một tầng địa ngục. Tôi hiểu đây là ĐIỀU PHÁP, tôi muốn vào pháp. Nhưng thật khó khăn vì Soi Hồn là tôi thấy ma quỷ, có khi tôi nhức đầu kinh khủng. Tôi phải công nhận một điều thông minh của tôi là tôi đã cầu Thầy. Tôi nghĩ trong đầu và nói:

— Nếu ông Tám có power ông Tám làm cho con thiền được con mới tin.

Nhưng không có hiệu quả, rồi ngày khác tôi lại năn nỉ Thầy:

— Thầy ơi, thật vô lý, pháp ban ra để người ta tu, con thật lòng muốn tu lại không tu được. Hơn nữa con hết lòng đưa chồng con vào đạo dù gì con cũng có công xin Thầy giúp con.

Trưa hôm sau, trong sự cố gắng tôi ngồi niệm Phật và dùng ý nói với Thầy như thế. Thật lạ lùng, trong khoảnh khắc ngắn, thật ngắn tôi thấy Thầy ngồi trên ghế bành chung quanh là bạn đạo, gương mặt Thầy thật sáng, thật tươi, thật đẹp ánh mắt từ bi Thầy nhìn tôi mỉm cười đưa tay đỡ lấy tay tôi. Thân hình tôi như tờ

giấy quuyến, nhẹ nhàng bay bổng lên cao. Tất cả vụt biến mất và chính cái ngày đó tôi thiên được. Đến chết tôi cũng không quên sự mầu nhiệm mà Thầy ban cho tôi, và thế là tôi được Thầy cho vào đường đạo cùng chồng tu hành. Ngày tháng dần qua tôi hiểu được Thiên Đàng Địa Ngục trong ta nào có xa vời. Pháp lý vô vi cho tôi sự bình an, hạnh phúc. Từng lời từng chữ Thầy ban mãi mãi trong tâm trí tôi. Nhờ vào hành thiền mà chúng tôi ngày càng thấm thía tình thương mà ông Tám (Cha tôi) đã dành cho gia đình tôi. Và tôi hiểu được sự huyền diệu, Thầy không những của riêng tôi mà Thầy còn là của riêng của mỗi bạn đạo VÔ VI.

Vấn nụ cười tươi vẫn hồng
hào

Uy nghi tự tại nét anh hào
Hiên ngang từng bước vui
từng bước

Bước độ đời vui bước độ đời
Thầy đến rồi đi vẫn phải đi
Bước khắp năm châu bước
độ trì

Ban phước cho đời người
người hưởng
Hưởng được tình Trời sống
an vui

Ngồi đây con nhớ nhớ
thương Cha
Ánh mắt bao la quá chan
hòa

Nụ cười sười ấm hôn con trẻ
Giọng nói êm đềm ôi thiết
tha

Bao la trời biển ơn vô

HÀNH PHÁP

Pháp Lý Vô Vi thật nhiệm mầu
Năng hành năng sửa về quê cũ
Chùi rửa tâm can rõ ý Trời
Ghét thương thương ghét ta cùng học
Ghét lắm thương nhiều ngộ chữ yêu
Yêu thương đều tiến về quê mẹ
Huynh đệ một nhà ngộ chữ yêu.

N.T.T.L.

THƠ

Non cao núi thẳm mặt trời nghiêng
Chiều tỏa sương êm ở cuối triền
Một cõi yên bình đời siêu thoát
Giữa chốn hồng trần tợ cảnh tiên

Nguyễn Thị Bình An

	tận	Đạo
Mấy lời chân thật thấu tình		Mặc cho đời đổi trắng thay
	chăng	đen
Cha ơi! Nguyên kiếp đời ghi		Đạo tỏa ngời sáng óc vô
	nhớ	minh
Nhớ mãi tình Cha nguyện		Thông hiểu được tình Cha
	khắc ghi.	cao cả
Dù ngàn lời sao nói hết		Đường xa thẳm bỗng gần
tình Cha, chúng con thành tâm		trước mặt
xin nguyện cuộc đời còn lại		Địa ngục đen vụt hóa Thiên
hành thiền PLVVKHHBPP để		Đàng
luôn sống gần bên Cha, để		VÔ-VI ấy đường về Thiên
xứng đáng với tình yêu thương		Quốc
mà Cha dành cho chúng con.		Đạo tỏa mùi vui bước đường
		tu.
Hạnh phúc đến khi con có		Gia đình LỘC MAI

CHÂN LÝ VÀ CUỘC ĐỜI

Những diễn biến kể từ ngày gặp gỡ Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp.

Khai sinh kể từ ngày 01/01/82 âm lịch. Một mùa xuân chuyển biến bắt đầu cho một cuộc hành trình mới. Giã từ con người cũ, chết dần con người cũ để xây dựng lần hồi chính bản thể mình, tìm lại cho phần hồn chỗ đứng bình an xứng đáng với những ân điển Thượng Đế đã ban cho. Ước mơ đã và đang thực hiện... Thuyền đời giờ gặp hướng đi vinh quang, thích hợp thỏa nguyện sau bao ngày thiết tha mong đợi... Cha đã đáp lại lời gọi cầu xin của con thơ. Một đời luôn tận hiến cho mục đích đào sâu khai quật lại đến độ cùng tốt xấu của con người mình hầu sửa đổi cho đúng với vị trí mà Đất Trời đã sinh dựng nên nó. Sau bảy tháng thử thách giai đoạn đầu, giờ đây là những gì chứng nghiệm được ghi lại để có thể tự hiểu con đường đang đi rồi sẽ đưa mình tới đâu và có đúng thật ý cha trời đã tác dụng trên cuộc đời mình không.

Mục Đích Cuộc đời: Muốn

ràng mình phải làm được một cái gì đó, tự do độc lập thoát khỏi mọi ước lệ thông thường của thế gian. Không tích trữ những gì ngoài sự lao động để vừa đủ nuôi thân. Chấp nhận tất cả những thử thách để đứng vững trước xa hoa vật chất, không hy vọng hàn gắn lại gia đình để tự chủ lấy cách sống mình, chỉ còn cách phân ly và quên lãng khi mình ra đi với tâm nguyện tìm Đạo bằng đôi bàn tay trắng, hành trang là linh hồn đã ngắt ngư mỗi mọt trong thể xác mong manh yếu đuối.

Lý Tưởng: Bước theo chân Jesus. Giao hòa cùng Thượng Đế. Kết hôn với Hy Sinh. Tự do độc lập trước cõi đời để hưởng về Chúa Trời dù phải chối từ tất cả. Lãnh nhận chịu đựng những gì sẽ là phương tiện cứu cánh giải thoát cho linh hồn nhưng phản hồi với trần gian và xử dụng thân xác cuộc đời làm nô lệ để phục dịch cho tâm linh... Tôi tìm tôi. Tôi tầm Đạo.

**NGUYỄN THỊ BÌNH AN
AUSTRALIA**

Tu Thiên

Sáng nằm nghe tiếng chuông
Vọng về ngôi chùa cổ
Lòng từ bi vô độ
Ánh sáng ngập tràn ai

*
**

Tâm hiền hoà như nai
Hồn nhiên như cây cỏ
Thanh tịnh không lo sợ
Đời bất biến vô vô

*
**

Mặc trầm trầm cõi thơ
Thiên láng láng tự tại
Suối lời kinh trôi mãi
Nhắm mắt nhập huyền vi

*
**

Đóa hoa nở sân si
Tàn theo ơn chân ngộ
Ta, tôi chỉ là một
Nhập hoà cõi vĩnh hằng
**Nguyễn Tiến Dũng
Florida 10/97**

ALOHA

Ai ơi đạo lớn khó tầm,
Làm người được pháp chớ làm
đường đi.
Ơn Thầy diu dặt nhớ ghi,
Hành cho đúng pháp tức thì
đạt thông.
Ai ơi ghi nhớ nằm lòng.
**Đỗ Bá Ngữ
Honolulu, Hawaii**

TRÍCH BĂNG ĐỨC THẦY GIẢNG

”... Dịp may tái hội tình thương, cõi mở, huynh huynh đệ đệ chung vui trong dịp tái ngộ. Chung kiểm thực hành, cảm thấy tiến, kiến thức tới đâu, chính mỗi cá nhân phải tìm khuyết điểm của chính mình, những lời nhắc nhở để hỗ trợ cho chúng ta thức tâm tu thật sự như vậy.

Nói một lời là một lời, không thay đổi. Hứa tiến tới thanh nhẹ, tiến tới giải thoát, thì chúng ta tiến tới giải thoát, không nên nửa chừng rồi lùi lại rất uổng công bao nhiêu kiếp mới có cơ hội. Nay chúng ta sống với nhau càng thấy rõ mỗi người phải tự thức, tự hành điển tâm khai triển được. Điển tâm là siêu diệu, nó là khoa học huyền bí mất phàm đâu có thấy. Các bạn đang thiền thấy rõ bộ đầu rút, mình thấy thôi, người khác đâu có thấy. Rút đến đâu cảm thấy đến đó, người nó nhẹ lần lần khai mở chỉ có điển mới nhanh nhất, tiến theo ý muốn được. Ý muốn chúng ta thanh nhẹ nó hưởng về thanh mà ý muốn chúng ta trước nó về trước. Trì chí tham

thiền nhập định thì chúng ta mặc sức có duyên lành tương ngộ bao nhiêu kiếp về trước của chúng ta.

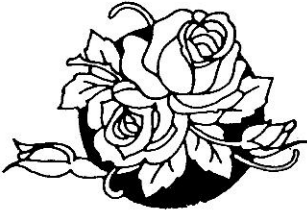
Càng tu càng thấy rõ hành động của chính mình mới bằng lòng tự thức và tự sửa điều đó là điều cần thiết, còn nói không tu mà sửa không chắc gì sửa được, nói thôi. Thực hành rồi tự nó quên, nó mòn cái nghiệp tâm, nó tự thức thì nó sanh ra tập quán tốt hơn thay vì tập quán xấu hơn. Cho nên lý luận văn thơ đồ này kia kia nọ chỉ để đó mà nhắc người ta, nhưng chắc gì người ta tu, chỉ có mình thực hành mình chỉ nó tu, chúng ta không thực hành không bao giờ tu được. Đêm đêm chúng ta thực hành nhưng mà gặt hái được bao nhiêu? Chúng ta thấy rõ từ khi chưa tu, khi đã tu, chúng ta cảm thấy có sự thay đổi thật sự, tự nhìn nhận rõ rệt như vậy, nghiệp thân của tôi trước kia như thế nào, bây giờ tôi tu thay đổi như thế nào, tôi cảm thức tôi biết đường đi của chính tôi và nếu tôi lưỡng gạt tôi nữa thì tôi sẽ tự hạ

cấp của chính tôi. Cho nên chúng ta không nên tự lưỡng gạt nữa, thức tâm và thẳng tiến một con đường dững hành thẳng hoa khai mở không ôm sự chấp mê mà khổ, loạn trí loạn tâm không tiến hóa được.

Tự đề cao lấy mình thì gây cái bản án càng ngày càng sâu đậm hơn, càng đề cao mình thì càng ghi chép rõ rệt chân tâm không thức thì chuyện đó không cần xử cũng phải khai. Cho nên chúng ta hiểu được đường lối vi diệu của Tiên, Phật, Thần, Thánh rõ ràng, không có sai chạy chút nào hết. Cho nên chúng ta không nên nuôi dưỡng tự ái và mê chấp, tu phải thanh thoát cõi mở, chúng ta tu trí ý của chúng ta là vô cùng cho nên phải xây dựng trí ý, tròn trịa thanh nhẹ cõi mở thì chân tâm sẽ thường trụ.

Các bạn thử một câu chuyện của một gia cang hay là xã hội, khi bạn đứng trước một người mà có quyền oai, nếu bạn thông suốt thì bạn không có dấy động, nếu bạn không thông suốt thì bạn phải lo sợ,

TÔI YÊU

*Tôi yêu Thầy tôi lắm
 Dù cách xa nghìn trùng
 Bao nhiêu là thương nhớ
 Sao nói hết tình tôi
 Còn vài ngày tương hội
 Chưa gặp thấy biệt ly
 Quý từng giây sum họp
 Ôi giây phút thân tiên
 Yêu Thầy hơn tất cả
 Gương mặt đáng từ bi
 Độ tha vì nhân thế
 Nên Thầy cứ mãi đi
 Bao năm dài không nản
 Bao dặm xa chẳng màng
 Dù ngày đêm thay đổi
 Bao thế sự trầm luân
 Bao tình thương lừa dối
 Thầy vẫn luôn yêu đời
 Đất Trời thu nhỏ lại
 Vũ trụ chính là đây
 Trong tâm là tất cả
 Huyền diệu tiếng DI ĐÀ
 Phật tại tâm là thế
 Nhắm mắt thấy Trời cao
 Yêu thương và trì độ
 Cho con sống bình an
 Tôi yêu Thầy tôi lắm
 Nên bỏ công tu thiền
 Cho ngày đêm giây phút
 Người vẫn ở bên con
 Bao nhiêu lời chưa đủ
 Chưa nói hết tình tôi...*

Lâm Huỳnh Mai

lo sợ thì quyền lực của họ có thể hoành hành tâm thức của chúng ta, tâm thức của chúng ta mở thì chúng ta điều hòa thanh nhẹ và trong kiên nhẫn bằng thật thà. Thật thà là quan trọng, thật thà là việc gì cũng giải quyết được, thiếu thật thà là không có giải quyết được. Cho nên các bạn tu có nhiều người tu rước ma vào thân, mà con ma không thật thà mình không theo được, không thật thà vì nó nói gì mình cũng nói theo đó thôi. Mình tưởng là Trời Phật té ra không phải, ma có thể làm được chuyện. Ma trí thức nói văn thơ, ma buôn bán thì affair, giục thúc người chạy qua chạy lại kiếm tiền thôi.

Cho nên các bạn có tiền rồi các bạn đâu có về Trời được, tôi có tiền là tôi sướng. Đâu có sướng, có tiền tôi khổ, tôi có tiền mua xe mua cộ, mua nhà mua cửa. Tôi khổ vì xe cộ mà không đành ra đi cho nên kẹt là kẹt chỗ đó, còn ta cứ tu ta lấy tâm ta trang bị về cõi thanh giới thanh nhẹ, tình thương và đạo đức bên trên cõi vô cùng đó. Cơ hội cho chúng ta tiến hóa thì nghiệp tâm không có làm gì mà nặng, nghiệp tâm không có bạn không tiền không xe không nợ nần thì làm sao mà khổ. Cho nên ráng mà tu để mà thức tâm, khỏi vợ con đi nữa càng thức tâm hơn. Quán thông hơn trong ý thiện lành nhin nhục để tận độ tất cả gia

cang đồng thức, biến thành vườn hạnh tốt đẹp rõ rệt.

Chung vui hòa bình mà phải trong thực hành, lý thuyết thì mười đô la các bạn có thể mua những cuốn sách rất hay, bạn làm không được, tâm thức các bạn không mở thì không có tu hành được. Tâm thức các bạn mở các bạn tu hành được cho nên chúng ta làm thính, cảm cái mầm, bởi vì lý luận của thế gian đi đi lại lại chỉ tranh chấp mà thôi, mà chúng ta làm thính để chúng ta học, học cái thanh tịnh của ta ở đâu và cái đời ở đâu. Cái đời là dấy động mới thành cái đời và cái thanh tịnh nó lìa xa đời, nó không bao giờ động. Chuyện tày trời xảy đến nó cũng không động, nó không có đời, chưa xảy đến nó đã lo, nhiều người chưa tu không biết tu gì mà thích nghe thiên cơ lắm, trời động đất sập này kia kia nọ, bão lụt đó nó đã tới đâu, có tới, không có tới mình mà cũng lo, lo tới mình khùng rồi cũng chưa tới cũng có.

Cho nên nhiều người không hiểu, cứ ôm cái thiên cơ tưởng cái thiên cơ là chánh, cầu cơ này kia kia nọ, nói thiên cơ, tưởng thiên cơ là chánh, không phải chánh đâu bạn. Cái chuyện đó không xảy tới, mà chính chúng ta, cơ tạng chúng ta ở đây suy yếu, càng ngày càng suy yếu suy sụp rõ ràng. Cơ tạng chúng ta suy sụp mà không lo, lo cái thiên cơ bên ngoài mà không phải chuyện của chúng ta lo mà chúng ta

ĐẶC SAN VÔ VI

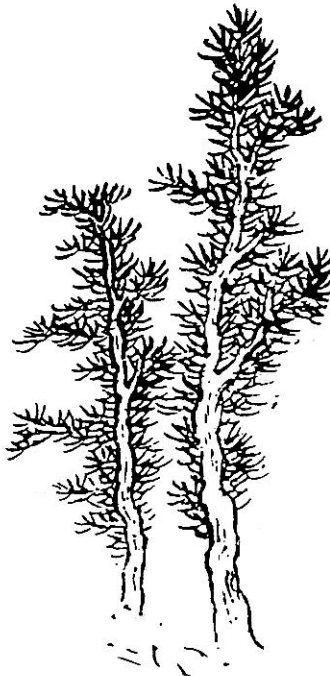
lo là sai. Nhiều người cứ nói thiên cơ này kia kia nọ, nhiều bạn đạo không hiểu tưởng là ông đó tu khá lắm. Ông nói thiên cơ, ông bị sai, thần kinh ông suy yếu, không phải có thực chất. Ráng tu trong lành mạnh để trở về không thì cái tâm nó mới thanh tịnh. Chưa thanh tịnh nói thiên cơ, thanh tịnh khác, không phải vậy. Cho nên các bạn tu về điểm các bạn thấy rõ ràng chuyện gì xảy đến bạn nhìn bạn biết thiên cơ là gì.

Kích động của vạn linh tự tự họp và chuyển qua cái khối đó và vượt tiến lên chứ không ở lại đâu mà chúng ta lo sợ vì thiên cơ xảy đến bảo lụt động đất, lo sợ ngày không ngủ được. Đêm không ngủ được, khùng luôn tự hại lấy mình, chuyện không phải của chúng ta, chúng ta không làm. Chuyện của chúng ta là làm sao khứ trước lưu thanh, làm cho nó thanh nhẹ tâm thân an lạc, cái đó là chuyện của chúng ta. Cơ tạng và với tâm linh phải giải quyết, không có người khác nào chun vô giải quyết cho chúng ta. Ông đó ông biết nói thiên cơ nhưng mà ông không biết nói được tâm hồn phần hồn ông ra sao, ông không hiểu nói thét rồi đâm ra nói láo, chứ không có sự thật. Cho nên chúng ta phải thấy rõ cái dung điểm của hành giả nói thì chúng ta luận xét nghe âm thanh thì biết trình độ.

Cho nên các bạn thiếu thanh tịnh nghe âm thanh không biết

trình độ rồi cuống cuống chạy theo mà thôi. Cho nên nhiều lần tôi đã thử tâm các bạn coi thử các bạn có lòng tu hay là không, thấy pháp này quý hay là không. Các bạn gặp nhiều chuyện thử thách để coi các bạn có mê loạn không, có dính chùm vô trong đó không, có phải cái khối của tà không. Khối của tà về với tà, khối chánh nó tự tu tự tiến, các bạn đủ hiểu rồi nhiều cơn thử thách cho nên ông Tư đã nói rằng năm ngàn (5000) người mới được một người là vậy. Sàng sảy luôn luôn cho nên những người tu Vô Vi luôn luôn gặp những sự thử thách kích động và phản động luôn luôn để tìm hiểu lấy mình và tiến hóa.

Cho nên ngày hôm nay chúng ta có cơ hội chung sống hòa bình để học hỏi thiên ý và khai triển tâm linh của chúng ta là điều quý giá vô

cùng. Chúng ta phải giữ lấy niềm tin và khả năng của chính mình, điện năng sẵn có từ khối óc cơ tạng hội tụ tới thanh nhẹ và học hỏi tới vô cùng. Điều này là điều cần thiết. Thanh quang ban chiếu bất cứ giờ nào, lò lửa lớn của Trời thường trụ và ân độ chúng ta khi chúng ta mở, chúng ta đi lên thôi, nếu chúng ta còn mê chấp nữa là chúng ta không bao giờ lên được, kẹt một đồng không tiến nổi. Cho nên hành trình tu học của con người phải bị thử, thử mới tiến hóa, thử mới giải thoát được. Các bạn đi học ở trường thế gian còn thi mà hướng hồ người tu lại không thi. Nhanh lên nữa trong nháy mắt là thi bạn rồi, bạn rớt rồi hay đậu trong nháy mắt, chớ không phải đợi ông sư chứng minh tôi là trình độ gì rồi tôi ra tôi ôm cái trình độ rớt cuộc tôi bị kẹt.

Tôi càng ngày tôi càng nhỏ càng thanh nhẹ, càng ngày càng thanh, thanh mới tiến về thanh quang, không có chức vị gì hết mới tiến về Phật. Phật càng không có chức gì hết. Phật là phát không có gì hết, nhẹ cục cựa là đi mất rồi. Chúng ta phải hiểu chỗ đó, càng ngày sự chấn động của chúng ta nhanh gấp triệu lần chấn động của vũ trụ. Nếu mà muốn tiến về Phật thì phải thanh nhẹ hơn mới tới Niết Bàn được.

Cho nên các bạn còn mê chấp, các bạn phải lưu ý những cái đó nó kéo bạn xuống và

ĐẶC SAN VÔ VI

không bao giờ tiến về thanh tịnh được. Nói tới thanh tịnh, tôi muốn ở trong cốc thanh tịnh nhưng mà tâm tôi không thanh tịnh vì điển tôi không mở được. Tôi mở điển được rồi tâm tôi mới thanh tịnh, chứ điển tôi không mở được thì không khám phá được cái luồng điển trong cơ tạng tôi và vũ trụ đồng nhịp thì tôi không mở được, vẫn động.

Bạn thử hỏi có nhiều bạn đang ngủ trong cốc đó, hỏi đi, nó chưa có mở, nó vẫn động, nhưng mà nó cố gắng giam hãm trong một cái cốc để nó tu thiền thì nó cảm giác cái phần thanh nhẹ ban chiếu cho nó hàng đêm nó đỡ hơn là trong chỗ động loạn mà tu. Động loạn là người phải có trình độ, tu không có trình độ không tu được. Cho nên nhiều vị nhiều kiếp tu rồi bây giờ ở đây với xã hội động loạn họ vẫn tu được, còn nhiều người chưa tu và bây giờ bắt đầu tu thì không tu được, phải tìm chỗ thanh tịnh và hành đúng đắn thì nó không rước nghiệp tâm. Mà tình đời tuổi trẻ tu thì luôn luôn hay thấy mình muốn tôi có xe tốt, tôi muốn nhà tốt, tôi muốn có vợ đẹp, cái đó là cái nghiệp.

Cái nghiệp nó đến nay một chút mai một chút, nó thành cái điển thức tiền kiếp rồi chúng ta phải dính trong định luật vay trả. Nhiều người tu lưng chừng rồi lấy vợ đẻ con để mang nghiệp lúc đó mới thấy cái lời giảng là đúng.

Cho nên những người giảng đây là những người đã có kinh nghiệm sống trong cõi trần, mang nghiệp và tự giải nghiệp được mới nhắc nhở các bạn tự giải thay vì chờ Trời Phật giải. Không có vụ đó. Bạn phải tự giải đi bạn mới đi đến con đường của Trời Phật đã và đang đi, còn nếu mà bạn không có giải là không bao giờ đi được.

Cố gắng cố gắng hành nay một chút mai một chút rồi sẽ hội tụ cái phần thanh, phần thanh đó là xây dựng ý chí vô cùng của bạn, tâm tư bừng sáng và không có nghĩ điều bất trắc và không nghĩ chuyện xấu. Dũng chí lúc nào cũng sẵn sàng tiến hóa chấp nhận trong cái sự chết tìm ra sự sống; nhưng mà chúng ta tự giải cái nghiệp tâm trong sự hành khổ nhưng mà không có chết. Nói vậy mà không chết bởi vì nó trở về với điển quang thanh tịnh đâu có còn chết nữa, nó nhẹ nhàng.

Nhiều bạn tu thấy đâu đây như vậy, đêm nay chắc tôi chết quá nhưng không mai cũng vẫn còn, vẫn còn khỏe mạnh, rồi từ đó vượt qua nhiều chuyện lắm, không thể kể hết được, nhiều chuyện bất trắc xảy ra trong nội tâm mà vượt qua. PLVV là khứ trước lưu thanh, nay một chút mai một chút, nó mới mòn, cộng với ý niệm của bạn thành tâm thì điển quang của bạn sẽ quân bình và dồi dào phát triển...

Đặc San Vô Vi ghi chép

SINH TRỤ

*Từ ta một giọt máu hồng
Hóa thân lớn dậy giữa dòng
đời trôi
Cỏ vàng lạnh hạt sương rơi
Khoảnh thân mộng đó bên trời
lao xao
Chén cay đắng, chén ngọt
ngào
Chén điều đắng cay, cơn đau
mệt như.*

HOẠI DIỆT

*Rồi như một nhánh sông khô
Dang tay ta níu mấy bờ quanh
hiu
Lạc loài dăm tiếng chim kêu
Ngó quanh chỉ thấy bóng chiều
giăng giăng
Ô hay! Có một màu trắng
Long lanh như hạt sương tan
bên trời.*

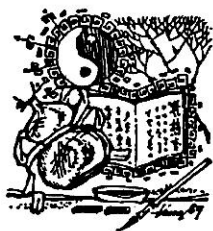
VÀ HÔI SINH

*Trong màu lụa trắng tinh khôi
Hôi sinh muôn hạt trên đồi
xuân xanh
Từ trong vô lượng đất lành
Dậy lên sắc tướng âm thanh
chập chùng
Cuộc sinh tử đó khôn cùng
Mang mang nhân ảnh, bụi hồng
trăm luân.*

**TĐ Melbourne 97
LÝ THỪA NGHIỆP**

ĐẶC SAN VÔ VI

LỄ GIỖ ĐỨC TỔ SƯ

Đúng 11 giờ, khoảng 30 b/đ San Diego qui tụ tại T/Đ Thanh Hòa để chuẩn bị Lễ Giỗ Tổ. Hôm nay sao mọi người xôn xao khác lạ với những tuần trước, nói nói cười cười chào nhau, tay xách nách mang những món ăn, những túi trái cây, những đòn bánh tét, đĩa xôi để góp phần trong ngày Giỗ Tổ (b/đ ta khôn lắm, tại sao quý bạn biết không? Vì muốn hưởng chút lộc điển của Đức Tổ Sư đấy!). Nói vậy chứ không dám vô lễ với Đức Ngài đâu vì chính Đức Tổ Sư và Đức Thầy thường nói: “Ông tu ông đắc, bà tu bà đắc” đó quý bạn à.

11 giờ 30 Lễ Giỗ bắt đầu. Bác Tường đại diện b/đ San Diego, cũng là trưởng lão đứng trước bàn thờ Tổ nói những lời chung qui chỉ có tu thì Đức Tôn Sư mới nhận lễ vật, không phải bằng vật chất, nhưng bằng điển quang. Các b/đ thay phiên nhau xá 3 lạy để tỏ lòng tôn kính. Đặc biệt hôm nay có sự hiện diện của anh chị Trần Đình Long (biệt danh “Long đầu đà”) từ Santa Ana xuống.

Thật là một niềm vinh dự. Sau đó mỗi người tự động ôm gối ngồi thiền trong tiếng vang vang của Đức Tổ Sư tràn đầy thanh điển. Ai nấy lim dim chìm đắm trong tình thương yêu của Đức Tổ Sư và Đức Thầy. Hôm đó tôi biết chắc chắn Đức Thầy có hiện diện, không phải tôi tu khá mà cảm nhận được đâu các bạn à, vì tôi khôn lắm, tôi có thừa với Đức Thầy trước rồi. Có Đức Tổ Sư và Đức Thầy hiện diện, chắc chắn không tu bộ đầu cũng được tăng tăng ti ti thanh nhẹ phải không các bạn.

Thiền xong, 1 màn thực phẩm được bày ra, các chị đầu bếp thi nhau trở tài, nào là xúp măng cua, gỏi cuốn, bún bì, chả giò, xôi gấc, bánh bao v.v... Ui chao, lục phủ ngũ tạng bắt đầu biểu tình vì mùi vị phảng phất trước mũi, không sao chịu nổi. (Đúng là tu ít, ăn nhiều) Sau khi bộ phận tỳ được yên ổn, ai nấy yên lặng chuẩn bị tinh thần đọc “Mục Bé Tám” không thiếu phần linh động. Mỗi người mạnh dạn phát biểu kinh nghiệm

trường đời của mình để trả lời những câu hỏi của Đức Thầy rất thực tế và sâu xa. Phần cuối cùng của ngày Giỗ Tổ là phần chia công tác cho ngày ra mắt cộng đồng của Đức Thầy vào ngày 13 tháng 12 năm 1997 sắp tới.

Đức Thầy kính yêu,

Không có Đức Tổ và Đức Thầy chắc chúng con đã chết từ lâu. Hồn phách tan rã theo mây khói vì không nơi nương tựa. Nhờ hào quang thương yêu của Đức Tổ và Đức Thầy bao trùm thế gian nên chúng con mới được duyên may hành PLVVKHHBPP. Ôn sâu nghĩa nặng này chúng con chỉ biết hằng đêm cầu nguyện Thượng Đế ban cho Đức Thầy được dồi dào sức khỏe để ở với chúng con mãi mãi, cho trọn kiếp làm người này, vì không có Đức Thầy chúng con bơ vơ lắm Thầy ơi. Vì con cảm nhận được dù có tu suốt kiếp này cũng không sao mà về được với Thầy. Chỉ có Thầy bên cạnh dìu dắt, hướng dẫn và an ủi chúng con từng giây phút. Sau cùng con kính đội ơn Đức

HỘI TỰ TÂM LINH

HỘI cả thân tâm, trụ đỉnh
 đầu
 TỰ thân, "Lục Tự" nhớ
 luôn câu
 TÂM về Thiên Đỉnh, hành
 luôn gắng
 LINH thức bừng khai,
 pháp đạo mau.

*
 **

Pháp Lý Vô Vi, pháp đạo
 mau
 Tự hành tự giải, rõ ơn sâu
 Vô Vi thường trụ, tâm
 thường giác
 Tự thấy mình sai, tự giải
 mau.

*
 **

Thấy tánh mình mê, tự giải
 mau
 Tâm bình hướng thượng
 hợp hòa nhau
 Tự thân thức tánh, ơn Thầy
 giải
 Hội Tự Tâm Linh, pháp
 đạo mau.

Quảng Ngãi, 01/11/97
 NGUYỄN DANH

Tổ Sư, Đức Thầy đã ban lời chân lý làm hành trang cho chúng con vượt qua những chạm bẩy của cuộc đời. Chúng con nguyện cố gắng tu sửa để không phụ lòng Đức Tổ Sư và Đức Thầy đã chỉ dạy.

Thành kính đội ơn Đức Tổ Sư và Đức Thầy,

Thanh Hòa

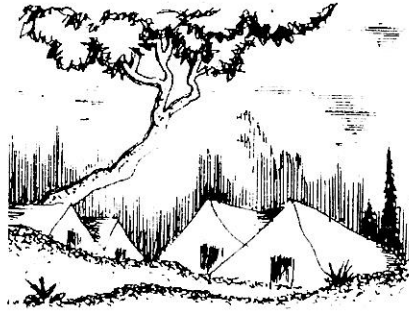
Đạo Mùi

Mùi đạo giờ đây mới bắt đầu
 Mà như ngàn kiếp quyện vào nhau
 Hương bay, bay tỏa tầng mây thấu
 Thấu mấy tầng mây, thấu Trời cao
 Bao năm chìm đắm nơi trần ai
 Mê loạn trần ai vương khổ đau
 Tưởng không thoát được vòng khổ lụy
 Nên hôn vợ vẫn khóc thương đau
 Giờ đây ngộ pháp nên hồn tỉnh
 Thấy được Trời cao thấy cả mình
 Im im vang động trong thanh vắng
 Chỉ một câu kinh trập tự nhìn
 Thẳng nhìn giữa trán đầu vang niệm
 DI ĐÀ sáu chữ niệm trung tim
 Sắc vàng lóe sáng trong thanh lặng
 Lặng lẽ mình ta với nhiệm màu
 Êm êm rung chuyển trong dòng máu
 Điển tận Trời cao chiếu rọi vào
 Thân hình bao bọc dòng điển ấm
 Như cả Trời cao bọc dáng hình
 Lòng càng mở rộng tình Trời Đất
 Thấp nén hương dâng thấu Thiên Đỉnh
 Không mê không động hồn rất tỉnh
 Biết rõ trong ta cả sóng tình
 Tình Trời tình Phật không xa vắng
 Có cả Cha ta hướng mắt nhìn

Lâm Huỳnh Mai

KINH NGHIỆM THIẾT THỰC ẤN CHỨNG TU HÀNH.

Orange County, ngày 5 tháng 11 năm 1997

Kính thưa Đức Thầy cùng quý bạn đạo,

Tôi là Hoàng Văn Hoa, hiện cư ngụ tại thành phố Orange, thuộc Orange County — California, mạo muội viết lên ít ấn chứng tu thiền được gần 19 năm qua. Mục đích đóng góp cùng các bạn đạo năm châu để vững tiến tu hành theo gương Đức Tổ Sư, Đức Thầy và các huynh đệ tỷ muội đã và đang hành đạo. Những gì coi như hoang đường hoặc không vừa ý, xin lượng thứ cho.

Một cơ duyên tôi được tu thiền theo PLVVKHHBPP là sau khi tai biến tháng 4/75 tại Việt Nam thì tháng 6/75 tôi định cư tại miền Đông tiểu bang Connecticut tỉnh Hartford, làm việc cho hãng bảo hiểm nhưng vì lạnh quá cho nên tháng 8/76 tôi mang gia đình về Culver City, California. Thời gian từ 1976 đến 1978 vì ban ngày làm việc và đêm đi học, bị cảm và nước mũi chảy ra

như nước lạnh chữa hoài và uống thuốc không khỏi.

Bên kia đường có gia đình cô Dung và anh Nam cư ngụ. Thỉnh thoảng có cô Bé, anh Tư và anh Long đến chơi (sau này các anh chị lập Thiền Đường Culver City). Cô Dung nói với tôi: "*Anh thử ngồi thiền may ra khỏi bệnh.*" Tôi không trả lời và có ý nghĩ đau thì uống thuốc, còn ngồi thiền không cử động chỉ có mỗi lưng, mỗi cổ chứ khỏi sao được! Những lời nói của cô Dung in sâu vào tư tưởng của tôi cho nên sáng Chủ Nhật (21-1-79), tôi tắm gội sạch sẽ và đến nhờ cô Dung và anh Nam dạy món tu thiền. Cô cho tôi mượn tập photocopy cuốn *Tôi Tâm Đạo Tập 3* của H.V.E. Tôi thấy món thiền này dùng hơi thở như tập khí công bên Tàu vì tôi mê đọc chuyện chưởng, không kiêng cử gì hết chỉ có cấm làm biếng.

Kết quả gần 19 năm qua cuộc đời tôi thay đổi rất nhiều từ thân lẫn tâm thật là kỳ diệu, nói và viết ra không đủ

diễn tả trọn vẹn với những dòng chữ sau đây:

Tuần thứ 2 được xuất vĩa bay trên rừng cây đã biết chấp tay niệm Phật. Tuần thứ 4 nổ bộ đầu 3 tiếng bay ra khỏi thể xác, chấp tay niệm Phật đến đánh lễ "Ông Cụ Già" (về sau anh Long cho coi ảnh mới biết là Đức Tổ Sư Đổ Thuần Hậu), vào nhà vẫn chấp tay niệm Phật và đánh lễ Ngài 3 lạy, đứng lên thấy quanh tôi trong phòng đều bụi đen mù mịt như khói, tôi xem lại thấy chân tay mình đều sạch sẽ và nghĩ rằng tôi tắm hàng ngày sao mà nhớp thế? Hóa ra Ngài giải trước điển, mọi sự im lặng, Ngài đứng lên đưa tôi một miếng bằng vàng hình cong. Tiểu đồng đưa tôi ra và vén áo lên, tôi quẹt 3 cái vào lưng tiểu đồng. Ra khỏi tôi bay lên mây chơi, thấy thành phố nhà cửa. Đáp xuống bên lề đường gặp ông cụ già ngồi ghế, cụ nói: "*Cho bay một vòng có vui không?*" Tôi trả lời "*vui lắm ạ*" (ý tôi cho biết cụ già mà tôi đã đánh lễ với cụ này là

một). Tôi tiến tới xem 2 vị sư đang đánh cờ. Tôi dừng chân lại để xem thì một trong 2 vị vén quần đưa ống chân trái đen thui từ đầu gối xuống bàn chân, tiểu đồng lấy sợi chỉ đen chia đôi để vào từ ngón chân cái đến đầu gối, vị sư đó chỉ vào chân và cho tôi biết "CHÂN PHẬT". Tôi gật đầu và ý thì nghĩ là "chân Phật gì mà đen thui không phải, chân cẳng Phật phải màu vàng óng ánh chứ đâu mà đen như thế, không đúng." Lúc đó tôi chưa ý thức được sự huyền diệu bí mật trong câu nói của vị sư đó.

Và câu nói đó cứ ám ảnh tôi suốt 7 hay 8 năm, những lần gặp Thầy Tám tôi cũng không hỏi Thầy ý nghĩa là gì? Thời gian sau, tôi mới khám phá như sau:

1. **Chân Phật:** Chân thật, chân như chứ không phải chân cẳng.

2. **Màu đen huyền:** Chủ các màu sắc, chủ tể Càn Khôn Vũ Trụ tức là Hắc Bì Phật Tổ, Huyền Khung Thượng Đế.

3. **Hai sợi chỉ đen từ ngón chân cái lên đầu gối:** 2 luồng điện cái Âm Dương điều khiển Càn Khôn Vũ Trụ.

4. **Từ bàn chân đến đầu gối:** Từ thấp nhất đến cao nhất, nếu tu theo pháp lý này thực sự tu thì sẽ về đến nơi nguồn cội, giải thoát luân hồi sinh tử.

Từ khi đánh lễ Đức Tổ Sư thì hàng tuần cứ 2 hay 3 đêm tôi được Ngài đưa đi đây đó,

TÂM THỨC THIÊN SINH

*Nay giăng mắc, trăng treo đầu gió,
Bập bênh trôi, bỏ ngổ không gian,
Thoảng nghe thông nhạc reo vang,
Men trần một thoáng, dây mang Ý, Tình.*

*Ngồi bên suối thiên sinh thư giãn,
Mộng chảy theo tản mạn mây ngàn,
Trong trăng, trong nhạc hòa tan,
Hư hư, thực thực, tơ vàng lung lay.*

*Tâm đối cảnh, cảm hoài thi tứ,
Tình giao lưu, hội tụ ngàn nơi,
Dư âm đồng vọng Cung Trời,
Hồn say thơ nhạc, ý lời cảm giao.*

*Một sát na rơi vào huyền mộng,
Ý ngỡ ngàn, vọng động tâm thân,
Siêu vãng cho máy cũng trần,
Thiên Sinh tâm thức, chuyên cần triển khai.*

*Bụi sắc trần, áo ngoài trược bỏ,
Thức nội tâm, định rõ chân như,
Trăng, mây, thơ, nhạc, huyền hư,
Tâm, cảnh, dẫn dụ tâm tư giác thiên.*

*Đường trần thế triển miên chương nghiệp,
Máy âm dương chuyển tiếp luân hồi,
Hóa sanh Đồi Đạo đổi đời,
Thanh lọc trược khí lập đời Tân Dân.*

*Hồn hoang dại, mê trần tuyệt lộ,
Đời vật chất, hãm hố bẫy giăng,
Vinh hoa, phú quý đóng băng,
Đường về mờ mịt, linh căn mịt mờ.*

*Trần trược khí, vật vờ bao phủ,
Ánh từ quang, hội tụ điển linh,
Tâm thức khai phá vô minh,
Minh đài quang chiếu thiên sinh định thiên.*

*Ba pháp bảo, Vĩ Kiên Phật độ,
Chơn pháp truyền, cứu khổ quần sanh,
Vô Vi thiên định thực hành,
Di Đà biệt niệm, sáng danh Điển Hồn.*

*Thủ Đức 2/11/97
VÕ VĂN HUỆ*

ĐẶC SAN VÔ VI

có khi 2 người trong đó có Thầy Tám nữa. Lúc đó Thầy đang ở Phi Luật Tân, thỉnh thoảng thấy mặt Thầy nhưng tôi không biết, sau đó anh Nguyễn Hoàng Long cho xem ảnh thì tôi mới biết được là Thầy Tám. Hai vị rèn luyện cho tôi một thời gian 7 hay 8 tháng thì một lần trong điển giới khi đi cùng Đức Tổ Sư, tôi nói rằng: “Thưa ông, cháu nhớ ông, ông đã giúp cháu rất nhiều và xin ông cho gặp mặt”. Ngài hiện ra bằng linh ảnh trung niên rất đẹp không như bức ảnh cụ già mà chúng ta đã thấy. Tôi nói ông đẹp quá như Thần Tiên vậy và ôm hôn Ngài. Ngài mỉm cười rồi biến mất. Từ đó đến nay tôi không được gặp lại nữa. Còn Thầy Tám vẫn tiếp tục dạy tôi trong điển giới có khi trực tiếp, có khi gián tiếp. Một lần tôi hỏi Thầy Tám, Thầy trả lời tôi luyện đầy đủ cứng cáp rồi thì phải tự đi học Đạo. Năm 1980, Thầy định cư ở Canada, tôi không đến gặp Thầy, nhưng trong điển giới thì gặp Thầy đang đi trên đường phố với anh Trịnh Quang Thắng và Nguyễn Hoàng Long. Thấy tôi, Thầy bảo 2 anh đi nơi khác, tôi tiến đến Thầy chấp tay trước ngực mừng mừng tủi tủi y như cảnh thế gian vậy. Thầy đeo vào cổ tôi hai chuỗi dây, một chuỗi có tượng Phật, một chuỗi Thánh Giá. Sau này tôi mới hiểu là Thầy cho học chữ HÒA vì mọi tôn giáo tuy khác nhau, nhưng cùng chung một

nguồn gốc từ Thượng Đế đáng tối cao sanh ra vạn vật muôn loài. Quả nhiên thời gian sau trong điển giới, tôi được gặp Đức Chúa Jésus (sẽ viết trong đoạn sau).

Cũng thời gian đó, đi với Thầy đến một nơi hoang vu có một cái tháp nhỏ, Thầy chỉ tay nơi đó bảo tôi rằng: “Anh sẽ ở nơi này”. Tôi nói: “Tháp đó nhỏ quá làm sao con ở được?”. Thầy trả lời ở đó một thời gian sau sẽ lớn rộng đẹp ra. Sau này tôi mới biết là tôi phải đi và trong bản thể của tôi tu luyện đi từ hạ thừa đến trung thừa và đến thượng thừa để thu gom vạn linh quy về một mối, từ bản thể nặng trọc tu luyện trở thành một Xá Vệ Quốc.

Bao năm cố gắng tu hành khi tiến khi lùi vì nghiệp quả nặng nề, nếu khảo đảo để trả nghiệp theo tác động của luật nhân quả, tôi được chứng nghiệm rất nhiều nhưng viết đại cương sơ lược những gì quan trọng: Hồn Vía tương ngộ sống như vợ chồng, lục căn lục trần đều tu gặp được 4 người con như biểu đồ Tiểu Thiên Địa, gặp 1250 vị tỳ kheo như trẻ nhỏ rất sinh đẹp, dạy chúng sinh (người và vật) niệm Lục Tự Di Đà, gặp Bồ Đề không phải là cây minh cảnh, cũng không đài. Thất trùng la võng, thất trùng hàng thọ v.v... Nhiều khi dùng tư tưởng thay đổi cảnh vật cây cối cũng được như ý muốn, biết được nhiều tiền kiếp trong quá khứ, được

danh lễ Đức Thầy Tám trong điển giới, được sự thương yêu của Ngài, được chứng nghiệm sự kỳ diệu của 6 chữ NAM MÔ A DI ĐÀ PHẬT, thấy được Mô Ni Châu, Thánh Thai, được chứng nghiệm 2 lần trong những lần dự thi b/đ Vô Vi qua Thầy Tám và Thầy đưa b/đ dự thi trong cộng đồng Tiên Phật. Được gặp Đức Phật Quan Âm ba lần, lần thứ ba xưng tội với Ngài, gặp Đức Chúa Jésus đầu đội mũ gai y phục y như các tượng nhà thờ, Ngài đứng trước nhà thờ, tôi muốn đến danh lễ Ngài nhưng ý Ngài cho tôi biết là không cần, Ngài ban ân điển cho tôi. Bên phải Ngài đứng có một trụ rất cao, tôi nhìn thấy nam nữ người Âu Châu không có y phục, lưng dán vào trụ từ từ kéo lên từ thấp đến cao. Tôi được Ngài cho biết Công Giáo cũng có người tu đặc đạo, nhưng điều quan trọng nhất là phải diệt dục, không còn phân biệt nam nữ, thân thể tuy khác phái nhưng tu luyện hai thể âm dương trong người hợp nhất như trẻ thơ, như Chúa Hải Đông, y như những bức tranh các nhà thờ Công Giáo thì mới đặc đạo giải thoát. Được hồng ân thanh điển của Đức Cha Trời, tiếng nói của Ngài như từng giọt điển tiếp vào đỉnh đầu tôi, hôm đó là ngày 25 tháng 12 lúc 10 giờ sáng mười mấy năm trước. Với tình thương bao la của Ngài, tôi chỉ khóc, tâm tư tôi rúng động phơi bày ra tất

cả, tôi thấy tôi rất nhiều tội lỗi gây ra từ nhiều đời nhiều kiếp vì u minh tâm tối, nguyện cố gắng ăn năn sám hối lập công bồi đức tu hành để trở về với Ngài. Đây cũng là cuộc phán xét của Cha Trời đối với tôi. Được về học đạo nơi Thánh Địa Việt Nam qua Kim Thân Cha cách đây cũng mười mấy năm. Ngài giảng: "... Các con cố gắng tu đi, gấp gấp lắm rồi không còn kịp nữa, nhưng việc đời cứ thong thả... ". Tôi không hiểu nên hỏi một vị gần tôi, Ngài nghe được và giảng cho tôi rõ: "Tu gấp gấp là đối với phần linh hồn, nếu không tu gấp thì khi thiên cơ biến chuyển thì linh hồn con không qua khỏi thì tiêu luôn. Còn việc đời cứ thong thả vì công việc làm ăn hàng ngày con không thể bỏ được". Tôi hiểu ra và cảm ơn Ngài. Ngài có hỏi tôi rằng: "Con có đưa vợ con về không?" Tôi trả lời là có một lần nhưng hôm đó trời mưa nên không gặp Cha (đây là trong điển giới vì từ 1975 đến 1997, tôi chưa về VN). Tôi thấy rất đông thanh niên nam nữ rất đẹp mặc áo chemise trắng quần Jean xanh đến học đạo y như cuốn băng mà tôi được nghe. Cha nói sau này Cha phá mê phá chấp cho các con ăn mặc quần áo Jean tu, không cần quần áo Đạo.

Thời gian 1979 đến 1997, tôi học được rất nhiều về cả đời lẫn đạo để trau dồi tâm thức để đạt được quân bình và thanh tịnh, dù mọi trường

hợp nào xảy ra tôi cũng cảm thấy an vui, lúc nào cũng thấy như Cha và Thầy ban thưởng. Khi hiểu rồi thì thường cũng như phật, như lời giảng trong cuốn Thượng Đế Giảng Chân Lý vậy. Tôi thường nói với các b/đ ở Inglewood, sau 1975 gia đình tôi đi máy bay sang Mỹ như đi du lịch và có công việc làm ngay cho đến ngày nay, không có lo đói khổ mặc dầu vẫn thì dốt, vũ thì dát, nói năng cà lăm, làm việc công ty bảo hiểm khi lời khi lỗ, khi giảm nhân viên khi bán đi hay sang cho hãng khác, vậy mà tôi vẫn không hề gì. Tôi thường nghe Thầy Tám nói Thầy làm cho hãng RMK, Đức Tổ Sư (Ông Tư) cùng đi làm với Thầy, mặc dầu Thầy không biết Anh Văn. Tôi nghe đoạn băng nào đó Cha có nói rằng: "Các con cứ tu đi, tu thật sự tu thì việc đời Cha lo cho." Đây là vật chất mà tôi có phước hưởng được trong kiếp này thôi. Chết đi lại phải luân hồi với bao nghiệp quả mang theo. Không biết kiếp nào ngộ được Thầy học đạo giải thoát. May mắn thay, kiếp này tôi ngộ được Pháp Lý Vô Vi, được Thầy đã đắc đạo còn sống bằng xương bằng thịt dạy cho tôi cả đời lẫn đạo, từ cõi hữu hình đến cõi vô hình để tôi làm phương tiện tự tu tự tiến trên con đường giải thoát luân hồi. Tôi rất vui sướng lúc nào cũng như muốn ôm Thầy, Sư Tổ và Cha Trời vào lòng cùng muốn hòa tan vào các

BÀI THƠ TU HỌC ĐẦU TIÊN

*Đời người như thể một
giấc mơ
Mấy chục năm qua tựa
bóng mờ
Giật mình ngoảnh lại xong
một kiếp
Đời mình gẫm lại rồi như
tơ
...
Hồn này buồn bã lắm xác
ơ!
Xác mãi lo toan những
chuyện gì!
Xác vay hồn trả, nào hay
biết?
Cha kêu, mẹ gọi, mãi
chẳng về.
N. Vũ Ngọc Lan*

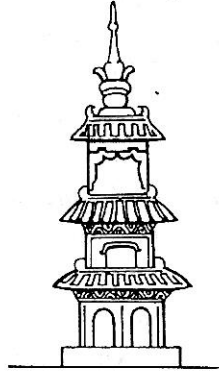
Ngài. Cảm ơn Thầy, Sư Tổ và Cha đã giúp con trên đường tiến hóa. Cảm ơn cô Dung, anh Nam đã chỉ dẫn tôi phương pháp công phu quý báu này, cảm ơn anh Tư, anh Long, cô Bé và các b/đ Thiển Đường Culver City đã khuyến khích tôi viết bài này. Thầy tặng cho tôi bài thơ khi ôm Thầy chụp hình tại Los Angeles vào khoảng năm 1981 như sau:

*Ôm ấp trong lòng nay được
ngộ
Cảm giao tâm thức cõi hư vô
Chơn hồn tương ngộ tâm hành
tiến
Chẳng còn xa cách quý thương
bồ.*

Kính chào,

Hoàng Văn Hoa

SƠ LƯỢC VỀ VÔ VI THIỀN VIỆN QUỐC TẾ

Qua nhiều năm chờ đợi, giờ đây Thiền Viện Cairns, Úc Châu, đã có mặt với cộng đồng Vô Vi gần 2 tuổi. Cơ sở tâm linh sinh sau nở muộn này được Đức Thầy kính yêu của chúng ta ban cho danh xưng là *Vô Vi Thiền Viện Quốc Tế*, một cái tên mang trọng trách chung của toàn thể bạn đạo thực hành Pháp Lý Vô Vi trên thế giới. Đây là cơ sở tu học chung và mở rộng nhưng khởi đầu thật vô cùng khiêm tốn.

Mọi việc đã xảy ra khá đột ngột vì sau khi đến tham dự *Dại Hội Vô Vi Úc Châu* năm 1996 Đức Thầy đã đến Cairns, rồi tìm chọn cho các con cái Vô Vi mảnh đất này. Thật là bất ngờ và tốt đẹp ngoài sự tưởng tượng và ước mong của bạn đạo.

Địa điểm của Thiền Viện nằm khá sâu trong đất liền cách vùng bờ biển và thành phố Cairns 90 cây số, có cao độ một ngàn thước trên mặt nước biển, thế nên khí hậu rất ôn hòa, tương tự như khí hậu

vùng Lâm Đồng Bảo Lộc ở Việt Nam, không lạnh lắm vào mùa đông, cũng không nóng bức vào mùa hè. Nơi đây khá thuận tiện cho việc đi lại chỉ cách thị trấn bên dưới chừng 7 phút lái xe. Khu tập trung khoảng 5 ngàn dân cư sống về chăn nuôi và trồng trọt; thị trấn có tên là Southerton, được mệnh danh là Tahleland Paradise và thật đúng như tên gọi vì nơi đây gồm đủ tất cả những tiện nghi cần thiết của một nơi sinh sống hòa bình. Mỗi lần ra phố mua thực phẩm chúng tôi nhận ra có rất đông người già, lân la trò chuyện hỏi thăm mới biết họ đến tuổi nghỉ hưu thì đến chọn nơi đây để đi dưỡng tuổi già.

Gần gũi chung quanh khu vực thanh bình này có khá nhiều phong cảnh đẹp thiên nhiên, khách nhàn du từ khắp nơi trong nước Úc hoặc phương xa đi lại quanh năm. Thiền Viện do Thầy chọn nằm trên đỉnh đồi cao, nơi đây cũng là địa điểm Look Cul của du khách vì từ đây có thể quan

sát khắp vùng rộng lớn bao la. Thành phố bên dưới san sát trên sườn đồi thấp những cánh đồng mía, bắp, đậu phộng... bao la và các vườn cây ăn trái đủ loại. Nơi xa xa lấp lánh mặt hồ Tinaroo loáng ánh nắng ban mai hoặc lơ lửng những áng mây hơi nước vương vấn trên mặt hồ. Một bạn đạo ở Tây Úc có dịp cùng Đức Thầy đến thăm Thiền Viện vào đầu năm nay, khi ngắm nhìn phong cảnh chung quanh đã có lời khen ngợi cảnh sắc thiên nhiên rằng nơi đây đúng là sơn thanh thủy tú trùng điệp núi đồi diễm tuyệt xa xa. Và phần xây dựng chung nhau chừ bằng hữu Vô Vi chúng ta đã có nhiều quyết tâm dưới ân lành dìu dắt của Đức Thầy thương yêu. Việc vay nợ ngân hàng mua đất đã vừa trả xong, chỉ còn nợ một số tiền nhỏ của bạn đạo cho mượn không lời. Cơ sở hiện tại là ngôi nhà nhỏ đã cũ được sửa chữa để ở tạm để giữ đất. Bộ hình xây cất mới đã trình cho các bạn

đạo trong dịp Đại Hội Vô Vi Thế Giới tại Thái Lan và được Đức Thầy duyệt qua. Việc thực hiện sẽ được tiến hành từng giai đoạn tùy theo hoàn cảnh và tình hình tài chánh chung nhau phát tâm. Đức Thầy đã có dạy rằng: "Xây dựng thiền viện là chuyện của Thượng Đế, nếu có thực tâm tu, trên dưới một lòng yêu thương hòa thuận thì dù việc khó thế nào cũng có thể thành tựu, không khó khăn." Vâng lời Đức Thầy dạy thế nên trong vài người giữ Thiền Viện chúng tôi cố gắng giữ tâm tịnh và lo tu vì biết rằng vạn sự đã được an bài: *Mưu sự tại nhân, thành sự tại Thiên.*

Trong năm qua chúng tôi có thử trồng một ít rau và một vài loại cây ăn trái. Trên đồi trọc gió thật mạnh gần như quanh năm và nhất là về đêm thường có sương mù nên chắc chỉ có thể thích ứng cho một số những loại nào chịu đựng được gió mạnh và sương mù. Vấn đề này cần nghiên cứu thật kỹ và tham khảo tài liệu thêm nơi sở nông nghiệp địa phương để được hướng dẫn chi tiết cụ thể. Công việc đầu tiên là cần trồng các loại cây chắn gió chung quanh trước rồi sau đó mới tính được là nên trồng loại cây gì thật thích hợp và có lợi.

Sau gần hai năm ở tu tại thiền viện, chúng tôi thực sự cảm nhận được rằng mọi việc Đức Thầy đề xướng hoặc

Ý NGHĨA CỦA NIỆM PHẬT

*Niệm Phật chỉ sáu chữ thôi
Nếu ai biết niệm, tự rời tham sân
Niệm Phật hóa giải dần dần
Tâm thân thanh nhẹ, muôn phần đổi thay.
Niệm Phật sẽ hết đắng cay
Nếu ai không niệm, chẳng hay biết gì
Niệm Phật mới thấy uy nghi
Giá trị niệm Phật, chẳng gì sướng hơn
Niệm Phật sẽ hết giận hờn
Bởi vì khi niệm, trước liền tiêu tan
Niệm Phật là để mở mang
Đầu óc, trí tuệ, chuyển sang tình Trời
Niệm Phật hóa giải khắp nơi
Từ trên, xuống dưới, từ trong ra ngoài
Niệm Phật trời đã an bài
Nếu ai siêng niệm, hiểu liền căn duyên
Niệm Phật thì phải triển miên
Tâm hồn thanh nhẹ, mới yên phận mình
Niệm Phật thì phải làm tỉnh
Hai hàm chạm lại, ý mình niệm thôi
Niệm Phật là để buông trôi
Những gì tích trữ, trong mình giải ra.*

Hom berg, 26-9-97

Lê Đăng Thái

THIỀN VIỆN QUI THỨC PHÁP QUỐC

*Qui Thức Thiền Viện Vô Vi
Là nơi thanh tịnh, thực thi đạo mầu
Mong rằng bạn đạo nơi đâu
Đến đây tu học, hiểu sâu chân tình.
Cảnh đây rất đẹp và xinh
Một bên là suối, một bên là hồ
Ở đây thiền viện thật to
Ba tầng xây dựng, do công của Thầy.
Anh em tu học nơi đây
Luôn luôn cởi mở dựng xây tòa thiền
Muốn rằng bạn đạo các miền
Đến đây tu học, tham thiền vui chung!*

Hom berg 5-11-97

ĐẶC SAN VÔ VI

khuyến khích chung nhau đều nhằm vào lợi ích cho sự tu tập vừa lập hạnh vừa phát triển tâm linh. Mọi việc tiến hành một cách hồn nhiên và tự nhiên. Mọi âu lo bàn tán thị phi quả thật là không cần thiết. Đức Thầy đã chọn một nơi cách trở xa xôi đối với các bạn đạo, vì mỗi lần đi lại không dễ dàng thêm nhiều tốn kém không phải là không có lý do. Phải chăng Đức Thầy có ý tập cho chúng ta buông bỏ dần mọi việc thế gian, rời xa sức hút hồng trần: sống thì tháo lẩn lẩn mọi ràng buộc, chết thì nhẹ nhàng ra khỏi sức hút hồng trần đã cuốn lôi các con cái thân yêu của Đức Thầy trong bể trầm luân động loạn? Nếu tu tại gia và sinh hoạt tại thiền đường đã đủ ra thoát sinh tử luân hồi thì chắc chắn Đức Thầy không bao giờ đồng ý cho chúng ta lập thêm thiền viện chi cho phức tạp và tốn kém. Mỗi cơ đồ tâm linh đều có một ý nghĩa và có những ích lợi đặc biệt nào đó. Biết rằng bạn đạo Vô Vi chúng ta mỗi người có một trình độ khác nhau. Có những vị thích sống một mình tu một mình, cho rằng mọi chuyện thế gian như làm việc xã hội cứu khổ ban vui là không phải đường lối của Vô Vi. Cũng có những anh em khác thắm nhuần câu ngạn ngữ: ăn cơm có canh, tu hành có bạn hoặc một cây làm chẳng nên non, nhiều cây gộp lại nên hòn núi cao... mọi việc

tùy duyên. Việc hợp quần và khuyến khích lẫn nhau trên đường tu học, việc đóng góp xây dựng cơ sở thiền đường thiền viện chẳng qua cũng chỉ là phương tiện và cần nên ý thức lời Đức Thầy dạy: “Đời là tạm cảnh đó nghe!”. Mượn cảnh tạm để học hỏi, để rèn luyện phần hồn để lập công bồi đức, giải thoát với hai bàn tay không vì “một đồng xu cũng không mang ra khỏi quả địa cầu”. Chỉ có những công đức, những trí tuệ mà người tu thiền như chúng ta được mang theo cùng với sự tiến hóa của phần hồn đời đời bất diệt.

Trong vai trò người giữ thiền viện, chúng tôi rất vui lòng lắng nghe ý kiến xây dựng khắp nơi. Đức Thầy nói cần phải có khu riêng cho bạn đạo các quốc gia thì mới đúng là thiền viện quốc tế.

Chúng tôi còn được biết sau thiền ca Sứ Giả Hòa Bình ở Úc Châu sẽ có tổ chức trại hè ở Cairns với sự hiện diện của Đức Thầy. Xin chân thành mời tất cả các bạn đạo xa gần tham gia nhân dịp này ghé thăm thiền viện để cùng nhau hội diện trao đổi kinh nghiệm chung nhau xây dựng ngôi nhà chung.

Trên đây chỉ là sơ lược về Thiền Viện Vô Vi Quốc Tế trong gần hai năm qua. Bài viết thơ thiền này gửi đến quý vị là vì đáp ứng yêu cầu theo nhã ý của anh em chủ trương

Đặc San Vô Vi số đầu tiên muốn có một bài viết về Thiền Viện. Xin vô cùng đa tạ hảo tâm này.

Chúng con kính xin cảm tạ lòng ưu ái của Đức Thầy và các bạn đạo về sự an bài và hết lòng hỗ trợ cho một cơ sở tu học mới.

HỒNG THỦY

THƠ KHÔNG TÊN

*Nước mắt nhỏ xuống
Trong cơn buồn phiền
Lòng vẫn cuồng điên
Trong cơn khảo đảo
Ta đi tìm đạo
Trong tận tâm tư
Giữa những giả hư
Là bình minh tươi sáng.*

*
**

*Khi thức giấc
Khỏi cơn mơ tưởng
Chợt thấy lòng rách nát tả
tơi
Muốn biến thành chú cóc
nhỏ
Chôn mình trong hang động
Ăn năn sám hối*

*Sửa đổi
Rồi một ngày tươi sáng
Chú cóc sẽ bước ra
Đi trên con đường đạo thật
dài
Lòng sẽ reo vui
Trong bình yên tự tại ...*

**Nguyễn Thị Mây Bay
Australia**

Thiền Viện VĨ KIÊN, CEDAR PINES PARK, California, USA

THIÊN VIỆN VĨ KIÊN

Mái xanh vách đỏ nối liền
Rừng xanh tươi đẹp thanh huyền đẹp xinh
Cỏ cây vươn sống hợp tình
Trong vòng trật tự thiên linh cảm hòa
Cùng chung vui sống một nhà
Tứ phương qui tụ chan hòa tình thương
Thâm tâm niệm Phật mở đường
Giúp hiền tiến hóa tạo gương thế trần
Mỗi người đóng góp một phần
Thanh thanh trước trước tiến lần đệ tu
Cùng chung phá chấp giải mù
Thương yêu tha thứ trùng tu hoài hoài
Ước mong sớm đạt liền đài
Pháp thân nhẹ nhõm hai vai nhẹ nhàng
Cần khôn vũ trụ pháp tràng
Chiếu ban thanh điển mở màn khai tâm
Thực hành khai triển siêu âm
Thức hôn sanh chúng tự tâm đường đi
Cha Trời ban lệnh uy nghi
Khuyến con thức giác kỳ ni đạt thành
Chuyên lo tự thức tự hành
Trở về nguồn cội em anh chung nhà
Bỏ đi ý niệm ta bà
Qui không thanh đạt chan hòa tình thương
Thức hôn khai triển đôi đường
Trong đời có đạo tạo gương thế tình
Trước thanh tự cảm tự mình
Chơn tình khai sáng nguyệt tinh cảm hòa
Cần khôn thành lập bởi Cha
Chữ Hòa chữ Hiếu ban qua đạo đời
Thức tâm mình cảm hợp thời
Quân bình sống động về nơi an toàn
Đường đi khai triển nhiều màn
Tự mình gánh vác tự bàn tự tu
Chẳng còn nuôi dưỡng ý mù
Tâm thanh giải tỏa đường tu rõ ràng
Cộng đồng ba cõi luận bàn
Xét mình hiểu họ tạo an thế tình
Tâm lành quán xuyên địa linh
Giúp hiền tiến hóa tâm mình hơn người
Hoa thanh đua nở vui cười
Khí thanh tràn ngập người người an vui
Tự mình phát nguyện rèn trui
Về đây an hưởng rõ mùi đạo tâm
Siêu hình ẩn chuyển uyên thâm

Thiền Viện NHÃN HÒA, Olympia, Washington, USA

Giữ lòng thanh sạch diệu tâm cảm hòa
Trở về chất phát thật thà
Thực hành là chánh ta bà lại không
Tự mình khai triển một vòng
Qui không ngộ pháp thiên tông ban khai
Bền tâm vững chí tiến hoài
Giải mê phá chấp chẳng dây tâm thân
Thiên cơ báo hiệu nhiều lần
Hiền tu hiền tiến hiền phân đạo đời.

THIÊN VIỆN NHÃN HÒA

Nhãn Hòa đóng góp bởi người tu
Trí tuệ khai thông giải ý mù
Bền vững một lòng tâm tự nguyện
Qui Không giải tỏa trí khờ ngu.

PHÁT TÂM

Phát tâm xây dựng đường thanh nhẹ
Cửa cải nghiệp tâm lại chán chê
Đóng góp dựng xây giếng mới đạo
Trở về thanh cảnh ngộ hồn mê.

XÂY DỰNG

Công quả xây nền cho hạ tiến
Trí tâm thanh tịnh Pháp phân huyền
Cơ duyên trời độ nay đã thức
Tha thứ thương yêu ngộ duyên tiền.

HẠNH NIỆM

Hành quang chơn lộ trì danh Phật
Giữ Pháp hành tu tự tiến thân
Xuống thế phân thân hằng lập hạnh
Nguyện tu tự giác tối chuyên cần.

LỄ ĐỘ

Lễ độ tâm giao tiền hậu kiếp
Đệ huynh một cõi chớ làm oai
Hạ mình học hỏi tùy trình độ
Pháp giới khai minh rõ chơn tài.

NIỆM HÀNH

Một bước chân đi một niệm hành
Hòa cùng thanh giới ý thanh thanh
Niềm tin không đổi lòng thanh tịnh
Một bước chân đi một niệm hành.

Thiền Viện QUI THỨC, AMPHION, Publier, FRANCE

RẮN ĐỘC

*Rắn độc giết người duyên nghiệp đến
Không chơn bò lét chuyển mình yên?
Rừng sâu nước độc ăn năn luyện
Học khổ đời nay chí vững bền.*

KHÔNG ĐỀ

*Muôn loài một lý tại rừng sâu
Đó đó đây đây vẫn thiết cầu
Mâu thuẫn đạo đời chửa thức giác
Giữ tâm thanh tịnh trở về mau.*

NAI VÀNG NGỢ NGÁC

*Nai vàng ngợ ngác cõi trần gian
Thanh tịnh Nam Mô thế chẳng màng
Nước cỏ hằng ngày tâm tận hưởng
Hy sinh trọn kiếp rõ nai vàng.*

HÔNG KIỀU

*Hông kiều thác chảy nước rung rinh
Đóng góp xây thành cảnh địa linh
Rúng động chơn hồn gây cảnh động
Nhớ hiền xây dựng đạo bình minh.*

THANH ĐÌNH

*Thanh đình trúc triển tâm thanh tịnh
Xem cảnh nhớ trời lý giải minh
Vạn nẻo qui nguyên chung một mối
Tâm bình tự đạt lại càng minh.*

NHÀ SƯỜI

*Hy sinh đốt cháy thành ấm khí
Hòa cảm vui say độ hợp thời
Ấm áp ban vui chung lý đạo
Ngâm câu thanh tịnh đạt thành thi.*

MỘC KIỀU

*Công đầy cửa đẽo tự đắp xây
Tạo sẵn đường đi giúp hàng ngày
Kẻ lại người qua càng thấm thía
Hiệp cùng chơn giác cảm vui vầy.*

NHÀ MÁT

*Nhà mát ai xây đẹp thế này
Tứ thông bát đạt ý vệt mây
Rừng xanh quán xuyên tình giao cảm
Rõ lẽ Trời ban độ thân này.*

Cốc Thầy tại Thiên Viện HAI KHÔNG, OROVILLE, California, USA

THIÊN VIỆN

*Thiên viện nơi tu giải nghiệp duyên
Giải mê phá chấp giải tâm phiền
Vô Vi bặt đạo hồn qui thức
Nhập định tham thiền tự tiến xuyên.*

*
* *

*Tiến xuyên đời đạo hai miền
Qui y chơn giác tâm yên đời đời
Thực hành pháp lý chẳng rời
Qui không dễ dãi mở lời cứu nhơn
Dẹp tan cái cảnh giận hờn
Thương yêu vô tận rõ ơn Cha Trời
Bàn tay huynh đệ hợp thời
Dựng xây đóng góp nơi nơi an toàn
Đồng bào lai vãng nghĩ an
Nam phụ lão ấu khai màn đạo tâm
Chung vui thức giác mừng thâm
Cảnh rừng hùng vĩ tự tầm nguyên lai
Chẳng còn loạn động tranh tài
Nụ cười ướm mở tiến hoài không ngưng
Hai hàng nước mắt rừng rừng
Mừng cho nhơn loại tiến từng phút giây
Càn khôn vũ trụ gió mây
Trong không mà có ngày nay hợp bàn
Chơn tình chơn nghĩa cảm an
Cùng nhau xây dựng vui bàn thành công
Muôn người một dạ một lòng
Dựng xây đền đáp khai vòng điển tâm.*

Lương Sĩ Hằng

